

എട്ടുകാലിയും കൂട്ടരും.

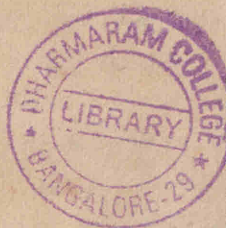
590
600

ഫാ. പോൾഗുയി

എട്ടുകാലിയും കൂട്ടരും

(സാമാന്യശാസ്ത്രം)

പേര് ലൂയി

വിതരണം

ജനത ബുക്ക് സ്റ്റാൾ

തേവര, കൊച്ചിൻ-13

വില 1.50

MALAYALAM

ETTUKALIYUM KOOTTARUM
(Popular Science)

AUTHOR

FR. PAUL LOUI M. A., M. Sc.

RIGHTS RESERVED.

First Published December 1972

Copies 1000

Printed at :

Genuine Press, Cochin 682016

COVER: M. Induchoodan, M. Sc.

Published by:

Kerala Sastrasahitya Parishat, Ernakulam.

Distributors:

Janatha Book Stall,

Thevara 682013, Kerala, India

ഗ്രന്ഥകാരന്റെ ഇതരകൃതികൾ

പുതിയ ജനത

ജീവിതത്തിന്റെ വഴിത്താരയിൽ

കേരള ശാസ്ത്രസാഹിത്യ പരിഷത്തിന്റെ ഒരു സജീവ പ്രവർത്തനമായിരുന്നു പരേതനായ റവ. ഫാ. പോൾ ലൂയി. അദ്ദേഹത്തിന്റെ ജീവശാസ്ത്രപരമായ ചില ലേഖനങ്ങൾ സമാഹരിച്ച് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഒന്നാം പരമദിനമായ ഇന്ന് സഹായസമക്ഷം സമർപ്പിക്കുന്നതിന് ഞങ്ങൾക്ക് അതിയായ സന്തോഷമുണ്ട്. ഈ സംരംഭത്തിൽ നിർലോഭമായി ഞങ്ങളെ സഹായിച്ച തേവര സേക്രഡ് ഹാർട്ട് മൊണാസ്റ്ററിയോട് ഞങ്ങൾക്ക് കടപ്പാടുണ്ട്. ഇതിനു പുറംചട്ട ഡിസൈൻ ചെയ്ത ശ്രീ. എം. ഇന്ദുധരക്കുപ്പിനോടും ലേഖനങ്ങൾക്ക് ചിത്രങ്ങൾ ചെയ്തതന്ന എസ്. എച്ച്. കോളേജിലെ ഫൈനൽ എം. എസ് സി. സുവോളജി വിദ്യാർത്ഥികളോടും നന്ദിപ്രകാശിപ്പിച്ചു കൊള്ളട്ടെ.

കേരള ശാസ്ത്രസാഹിത്യ പരിഷത്ത്

എറണാകുളം ജില്ലാശാഖ

എറണാകുളം,

22-12-1972.

ഉള്ളടക്കം

1. പാണ്ഡുക്കൾ മിത്രങ്ങളോ ശത്രുക്കളോ?	5
2. എട്ടുകാലികളുടെ ലോകം— I	18
3. എട്ടുകാലികളുടെ ലോകം— II	23
4. കാട്ടാനകളുടെ ലോകം —	29
5. കടൽ ജീവികളും ചില കെട്ടുകഥകളും	39
6. അലയാഴിയിലെ വിചിത്ര ജീവികളും ചില അത്ഭുത പ്രതിഭാസങ്ങളും—	47
7. സമുദ്രാഗാധതയിലെ അത്ഭുതമത്സ്യങ്ങൾ	54

അനുസ്മരണം

1971 ഡിസംബർ 22-ാംനാ-യാണ് ബഹു. പോൾ ലൂയി അച്ചൻ നമ്മെ വിട്ടുപിരിഞ്ഞത്. ഹൃദയവേദനയോടുകൂടിയ ആ സംഭവം ഓർക്കാൻ കഴിയും. സ്നേഹമയമായ ഒരു ശാന്തത അദ്ദേഹത്തിന്റെ മുഖത്ത് എപ്പോഴും കളിയാടിയിരുന്നു. ഇന്നും ആ മുഖം മായാതെ മനസ്സിൽ തങ്ങിനില്ക്കുന്നു. ഒന്നിനു പുറകേ ഒന്നായി നിരവധി ശസ്ത്രക്രിയകൾക്ക് വിധേയനായ അദ്ദേഹം ഒടുവിൽ തന്റെ ജീവാപഹാരിയായ രോഗം ബാധിച്ചു അവശനായിരിക്കുമ്പോൾപ്പോലും തീരെ പതറാതെ ദൃഢചിത്തതയോടെ മരണത്തെ നേരിട്ട ഒരു മഹാനാണ്. ശാസ്ത്രത്തിനും അദ്ധ്യാപനത്തിനും വേണ്ടി തന്റെ ജീവൻ ബലിയപ്പിച്ച ഒരു രക്തസാക്ഷിയായിവേണം അദ്ദേഹത്തെ കണക്കാക്കുവാൻ.

മഹാത്മാക്കൾ പലരും ജീവിതത്തിന്റെ പൂർവ്വാലത്തിൽ തന്നെ ലോകത്തിൽ തങ്ങളുടെ വ്യക്തിമുദ്ര പതിപ്പിച്ചു പിരിഞ്ഞവരാണ്. ശങ്കരാചാര്യർ, വിവേകാനന്ദൻ മുതലായവരെല്ലാം ഇക്കൂട്ടത്തിൽപ്പെട്ടവരാണ്. ആത്മധൈര്യവും, കർമ്മധീരതയും, അപ്പണമനോഭാവവുമാണ് അവരെ മഹാനാമാക്കുന്നത്. ബഹു. പോൾ ലൂയി അച്ചൻ തീർച്ചയായും അത്തരത്തിൽപ്പെട്ട ഒരു കർമ്മയോഗിയായിരുന്നു. തന്റെ ശരീരത്തെ കാൻതിനുന്ന രോഗത്തോടു മല്ലിട്ടുകൊണ്ടുതന്നെ അദ്ദേഹം തന്റെ അദ്ധ്യാപനവും ശാസ്ത്രലേഖന രചനയും നടത്തിക്കൊണ്ടുവന്നു.

ആംഗലഭാഷാനഭിജ്ഞനാരായവർക്കുപോലും മനസ്സിലാക്കുവാൻവേണ്ടി ഗഹനങ്ങളായ ശാസ്ത്രവിഷയങ്ങളെ ലളിതമായ മലയാളഭാഷയിൽ പ്രതിപാദിക്കുവാൻ ശ്രമിക്കുന്ന ഇന്നത്തെ യുവശാസ്ത്രകാരന്മാർക്ക് ഒരു മാതൃദർശിതന്നെയാണ്. ബഹു. പോൾ ലൂയി അച്ചൻ. കേരള ശാസ്ത്രസാഹിത്യ പരിഷത്തിന്റെ ഒരു സജീവാംഗമായിരുന്നു അദ്ദേഹം. പരിഷത്തിൽ പ്ര

ബന്ധങ്ങൾ വായിക്കുകയും, ശാസ്ത്രലേഖനങ്ങൾ പ്രസിദ്ധീകരിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നത്, താനൊരു മാനദണ്ഡം അനുസരിച്ചുകൊണ്ടിരുന്ന കാലത്തായിരുന്നുവെന്നു ലോചിക്കുമ്പോൾ അദ്ദേഹത്തിനു ശാസ്ത്രത്തോടുള്ള പ്രേമവും ശാസ്ത്രസാഹിത്യ പരിഷ്ക്കരണത്തിന് അദ്ദേഹത്തോടുള്ള കടുപ്പവും എത്രത്തോളമാണെന്ന് വ്യക്തമാവും.

ബഹു. പോൾ ലൂയി അച്ചൻ ഞങ്ങളെ ഏല്പിച്ചിട്ടുള്ള കുറെ ശാസ്ത്രലേഖനങ്ങളുടെ സമാഹാരമാണ് ഈ പ്രസിദ്ധീകരണം. ഇത് പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്നതിൽ ഞങ്ങൾക്ക് വളരെ ചാരിതാത്മ്യവും സന്തോഷവുമുണ്ട്. ഇതിന്റെ ഒരുപക്ഷാരികമായ പ്രകാശനം നടത്തുന്നത് ബഹു. ഡോക്ടർ തിയോബാൾഡ് അച്ചനാണെന്നും വളരെ സന്തോഷ ജനകമാണ്. ബഹു. പോൾ ലൂയി അച്ചന്റെ വ്യക്തിത്വം ശരിക്കും മനസ്സിലാക്കിയിട്ടുള്ള ഒരാളാണ് റെവ. ഡോക്ടർ തിയോബാൾഡ് അച്ചൻ. ഇതിന്റെ പ്രകാശനത്തിന് അദ്ദേഹത്തിനേക്കാൾ യോഗ്യനായ മറ്റൊരു വ്യക്തി ഇല്ലതന്നെ.

ഈ പുസ്തകം പ്രസിദ്ധീകരിക്കുന്ന കേരള ശാസ്ത്രസാഹിത്യ പരിഷത്ത് സ്തുത്യർഹമായ ഒരു കൃത്യമാണ് നിർവ്വഹിക്കുന്നത്.

ബഹു. പോൾ ലൂയി അച്ചന്റെ സ്മരണ ശാശ്വതമായിത്തീരട്ടെ എന്ന് പ്രാർത്ഥിച്ചുകൊണ്ട്.

സ്റ്റേഫാനോസ് ജോസഫ്,
എൻ. അപ്പക്കട്ടൻ,
എസ്. എച്ച്. കോളേജ്, തേവര.

പാമ്പുകൾ മിത്രങ്ങളോ ശത്രുക്കളോ?

പാമ്പ് എന്ന് കേൾക്കുമ്പോൾ തന്നെ പലരിലും ഭീതിയുടെ തീനാളങ്ങൾ ഉയരുകയാണ്. പേടിപ്പെടുത്തുന്ന ഒട്ടേറെ കഥകളാകും ഇതിനു കാരണം. ആയിരമായിരം തലകളും അതിലേറെ വരുന്ന പരിവാരങ്ങളുമായി നദീതടങ്ങളിൽ രാജവാഴ്ച നടത്തുന്ന കാളിയന്മാർ പുരാണങ്ങളിൽ സർവ്വത്ര കാണാം. കൈകൾക്കു പുറമെ ചുറ്റിക്കറങ്ങിപ്പറക്കുവാൻ പോരുന്ന ചിറകുകളുള്ളതും സംസാരിക്കാൻ കഴിയാത്തവയായ ചുരുക്കം ചില ഉഗ്രസ്പന്ദങ്ങളും ക്രിസ്തീയ കഥകളിലും അങ്ങിങ്ങായി എത്തുപെടുന്നുണ്ട്.

കെട്ടുകഥകൾ: എന്നാൽ ഇവയെല്ലാം ശാസ്ത്രലോകത്തിന്റെ മുമ്പിൽ അസ്തിത്വമില്ലാത്ത ചിന്താസന്താനങ്ങൾ മാത്രം. ഉയരമാണ് മാവുകളുടെ കുമ്പകളിൽ വാലുകൊണ്ട് ചുറ്റിപ്പിടിച്ചു കുലുക്കുകയും താഴെവീഴുന്ന ശക്തമാമ്പടങ്ങളെ വാലുകൊണ്ടുള്ള പിടിവിടാതെതന്നെ എത്തിപ്പിടിച്ചു ആഹരിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന ദീപ്തകായകന്മാരായ പാമ്പുകളെ കണ്ടിട്ടുള്ളവർ നമ്മുടെ നാട്ടിൽ ധാരാളം. എന്നാൽ അവരിലാരും ദുഷ്ടസാക്ഷികളല്ല പോലും. അപകടം പതിയിരിക്കുന്നുവെന്ന് മനസ്സിലായാൽ തൽക്ഷണം സഹായത്തിന് ഇളയെ ചുമ്മുതിവിളിച്ചു വരുത്തി ഇരുവരുംകൂടി ശത്രുവിനെ നേരിടുന്ന കാര്യങ്ങളിലും കോഴിപ്പൂവനും ഇന്നലെ വരെ ജീവിച്ചിരുന്നു. ഇന്നിവർ എവിടെ ഒളിച്ചുവോ?

വെട്ടിയിട്ട തേക്കുതടിപോലെ നിശ്ചലമായി കിടക്കുകയും വേട്ടക്കാരോ മറ്റോ അരിതിളപ്പിക്കുമ്പോൾ, അടുപ്പം കലവുകൊണ്ട് ഇഴഞ്ഞു നീങ്ങിയ പെരുമ്പാമ്പുകളും ഇന്ന് ഒളിവിലാണ്. മലമ്പാമ്പുകൾ തലമുതൽ വിഴുങ്ങുവേതന്നെ കൈവശമുള്ള

കത്തികൊണ്ട് അവയുടെ വയറുകീറി പുറത്തിറങ്ങിയ 'ചേട്ടന്മാർ' നമ്മുടെ നാട്ടിൽ എത്രയധികം! നന്നേ കുരുനിലെ തന്നെ ഇത്തരം കഥകൾ കേട്ടാൽ ഭയപ്പെടാത്തവർ ആരുണ്ടാകും? ഏതായാലും പാമ്പുകളുടെ ജീവിതത്തിലേക്ക് ഒന്നെത്തി നോക്കുന്നത് രസാവഹം തന്നെ.

ഭാരതീയർ: ജന്തുലോകത്തിലെ റെപ്റ്റീലിയ (Reptilia) ഗ്രൂപ്പിലെ ഓഫീഡിയ (ophidia) എന്ന വംശജരാണ് സരിസ്പദ വർഗ്ഗം. ഭൂതലത്തിന്റെ പലഭാഗങ്ങളിലായി നീളത്തിലും വണ്ണത്തിലും വണ്ണത്തിലും വൈവിധ്യമാണ് 2500-ൽ പരം ഇനം പാമ്പുകൾ ഇന്ന് ജീവിക്കുകയുള്ളത്. ഇവരിൽ ഇൻഡ്യൻ കോളാടെ സംഖ്യ വെറും 216-മാത്രം ആകെയുള്ള പാമ്പുകളുടെ ഇനങ്ങളിൽ പത്തിലൊന്നുപോലും നമ്മുടെ നാട്ടിൽ കാണപ്പെടുന്നില്ല. പലരും വിദേശികളാണ്.

ആഹാരം: പാമ്പുകൾ എല്ലാം തന്നെ മാംസഭക്ഷികളാണ്. ഷഡ്‌പദങ്ങൾ, മണ്ണിരകൾ, ഓതു്, എലി തുടങ്ങിയ ചെറു ജീവികളാണ് ഇവയിൽ പലതിന്റേയും ആഹാരം. തന്നെക്കൂടെ തടിമിടുകക്കുറഞ്ഞ മറ്റു പാമ്പുകളെ വെട്ടി വിഴുങ്ങുവാൻ ഭയസകുലം കാണിക്കുന്നവരാണ് പാമ്പുകളിൽ പലരും. പ്രത്യേകിച്ചു മൂർഖൻ പാമ്പുകൾ. കോഴി, താറാവു്, മുയൽ, ആട്ടു് തുടങ്ങിയ സാമാന്യം വലുപ്പമുള്ള ജന്തുക്കളെ ഉള്ളിലാക്കുവാൻ പ്രാപ്തരാണ് മലമ്പാമ്പുകൾ എന്നുവിളിക്കുന്ന പെരുമ്പാമ്പുകൾ. മലവെള്ളത്തിലൂടെ ഒഴുകിവന്ന് ഭാഗ്യം കൊണ്ട് കരക്കടുത്തിട്ടു് അടുത്തുള്ള താറാവിൻ കൂട്ടിൽ കയറി എടുത്തുതാറാവിനെ ഒന്നൊന്നായി വിഴുങ്ങിയിട്ടും പശിയടങ്ങാത്ത മലമ്പാമ്പുകളും ഉണ്ട്. തരംകിട്ടിയാൽ തങ്ങളേക്കാൾ പതിനടങ്ങു വലുപ്പമുള്ള പശുക്കുട്ടികളേയും, മാൻകുട്ടികളേയും വരിഞ്ഞുകെട്ടി ശ്വാസം മുട്ടിച്ചുകൊന്നു മെല്ലെ ശാപ്പിടുവാൻ സഹായമാകും വിധമാണ് ഇവയുടെ വായുടെ ഘടന. മേലും കീഴുമുള്ള താടിയെല്ലുകളെ

തമ്മിൽ ബന്ധിക്കുന്ന മംസപേശികൾ ആവശ്യാനുസരണം വികസിതമായിക്കൊള്ളും. വിഴുങ്ങുന്നതിനു മുമ്പായി കഴുത്തുകൊണ്ടു ഇരയെ വരിഞ്ഞു മുറുക്കി ശ്വാസം മുട്ടിച്ചു കൊല്ലുകയും പിന്നീട് പിടിമെല്ലെ അഴച്ചു ഇരയുടെ തലതപ്പിയെടുത്ത് സ്വന്തം വായിൽ ആക്കി സാവധാനം വിഴുങ്ങുകയാണ് പതിവ്.

കുത്തുമുത്ത് പല്ലുകൾ തട്ടക്കവാൻ വേണ്ടിയുള്ളതല്ല. വായിൽ നിന്നു ഇര പുറത്തേക്കോടി രക്ഷപെടാതിരിക്കുവാൻ പല്ലുകൾ ശക്തമായ ഒരു വേലികെട്ടു നിർമ്മിക്കുന്നു. വിഷപ്പല്ലുള്ള വീരന്മാർ തങ്ങളുടെ ശത്രുക്കളെ ശ്രമരഹിതമായി കീഴടക്കുവാൻ വേണ്ടി വിഷം കുത്തിവെച്ചു മയക്കാരണ്ടു്. ശാപ്പാടതി ഗംഭീരമായാൽ അതു ദഹിപ്പിക്കുന്നതുവരെ എവിടെയെങ്കിലും പോയി സ്വസ്ഥമായി വിശ്രമിക്കണം. ആഴ്ചകൾ തന്നെ ഇത്തരം സുഖസുഷ്കപ്പിക്കുവേണ്ടി ചിലവാക്കിയെന്നുവരും.

എല്ലായിനും മുർഖൻ പാമ്പുകളും കോഴിമുട്ടകൾ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നു. മുട്ടയിട്ട് ആ വിവരം കൊക്കിക്കൊട്ടിപ്പോയിച്ചു കൊണ്ടു് കോഴിപ്പിടകൂട്ടുവിടുമ്പോൾ എന്നും പതിവായി വന്നു മുട്ടവിഴുങ്ങുന്ന പകൽ കള്ളന്മാരും ഇവരുടെ കൂടെയുണ്ടു്. മുട്ടവിരിഞ്ഞൊങ്ങുന്ന കോഴിക്കുഞ്ഞുങ്ങൾ മുർഖൻ പാമ്പുകൾക്കു് പ്രിയങ്കരമായ മറ്റൊരു ഭോജ്യവസ്തുവാണു്. അക്കൂട്ടത്തിൽ അല്പം പാലും കൂടി കിട്ടിയാൽ ഡിന്നർ ജോറായി. വയറ്റിലെ എരിച്ചിൽ അടക്കാൻ സ്വന്തം കൂടപ്പിറപ്പുകളെയും കുഞ്ഞുമക്കളേയും പിടി കൂടി വിഴുങ്ങുവാനും പാമ്പുകൾ മടിയ്ക്കാറില്ല. ഇരയെ വിഴുങ്ങുമ്പോൾ അവയുടെ തലമുതലാണു് സാധാരണവിഴുങ്ങാറുള്ളതു്. തുല്യശക്തിയുള്ളവർ പരസ്പരം വാലുകൾ മുതൽ വിഴുങ്ങി അവസാനം ഒരു വൃത്താകാരം സൃഷ്ടിച്ചു കൊണ്ടു് ദേന്ദ്രയുദ്ധത്തിൽ ഭരേസമയം അന്തരിക്കുന്നു.

ഇങ്ങാനേന്ദ്രിയങ്ങൾ: മാളങ്ങളിലും ഗുഹാന്തർഭാഗങ്ങളിലും

ഉലും ജീവിക്കുന്ന ചിലയിനം പാമ്പുകൾക്കു കണ്ണുകളേയില്ല. ഇവയും സഞ്ചാരപഥം നിർണ്ണയിക്കുന്നത് നാവിന്റെ സഹായത്താലാണ്. പാമ്പുകളുടെ കവരച്ച (forked) നാവു ചുറ്റുപാടുമുള്ള മണം പിടിക്കുവാനും ശീതോഷ്ണാവസ്ഥ മനസ്സിലാക്കുവാനും കഴിവുററതാണ്. ഇങ്ങനെ ലഭിച്ച വിവരങ്ങൾ യക്ഷോബസൺസ്പ്കാർഗൻ എന്നു പേരുള്ള ജ്ഞാനേന്ദ്രിയത്തിനു നല്കുകയും അതു വാർത്താവിതരണകേന്ദ്രമായി പ്രവർത്തിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. വായുവിൽ കൂടി വരുന്ന ശബ്ദം ശ്രവിക്കുവാൻ കാതുകളില്ല. എന്നാൽ തറയിൽകൂടിവരുന്ന സ്വരം പിടിച്ചെടുക്കുവാൻ തലയിലെ ചെവിയുടെ ഭാഗത്തുള്ള അസ്ഥികൾ കഴിവുള്ളവയാണ്. പാമ്പുകളുടെ ഭയമുള്ള സ്ഥലങ്ങളിൽ രാത്രികാലങ്ങളിൽ സഞ്ചരിക്കുമ്പോൾ പാമ്പിനെ വിരട്ടുവാൻ വാക്കോണ്ട സ്വരം പുറപ്പെടുവിക്കുന്നതിൽ വലിയ അർത്ഥമില്ല. എന്നാൽ ഒരു വടികൊണ്ടുതറയിൽ ആഞ്ഞുകുത്തിനടന്നാൽ പാമ്പുകൾ വഴിമാറുകതന്നെ ചെയ്യും. വായുവിലെ തരംഗങ്ങളിൽ കൂടിവരുന്ന സ്വരം പാമ്പുകൾക്കു ശ്രവ്യമല്ലെങ്കിൽ പാമ്പാട്ടികളുടെ കുഴലുത്തുകേട്ടു മാളങ്ങളിൽ നിന്നു പാമ്പുകൾ തന്നെ ഇറങ്ങിവരുന്നതെങ്ങിനെ എന്നു ചോദിച്ചേക്കാം. ഇതിനു് ഇന്നും ഉത്തരമില്ലാതെ കിടക്കുകയാണ്.

വിഷപ്പാമ്പുകൾ: പാമ്പുകളിൽ ഭൂരിഭാഗവും നിരുപദ്രവികളാണ്. വിഷമുള്ളവ കൈവീരലേൽ എണ്ണാൻമാത്രമേയുള്ളൂ എങ്കിലും വിഷമുള്ള ഈ ചുരുക്കം പേരിൽ ഏതാനും വ്യക്തികൾ ഉഗ്രന്മാർ തന്നെ. വിഷം കുത്തിവയ്ക്കുന്നതു പ്രധാനമായും ഇരയെ മരവിപ്പിക്കാനാണ്. എന്നാൽ സ്വയരക്ഷാർത്ഥം ശത്രുക്കളോടു ഏറ്റുമുട്ടുവാൻ ഇതുവളരെയേറെ സഹായകരമാണ്. വിഷപ്പല്ലുകൾ മറ്റു പല്ലുകളെ അപേക്ഷിച്ച് വലുതാണ്. ഇവയുടെ എണ്ണം രണ്ടു മാത്രം. വിഷം കുത്തിവയ്ക്കുകയെന്ന ഏകജോലിയേ ഇവയ്ക്കുള്ളൂ. മുർഖൻ, വളവളപ്പൻ, പവിഴപ്പാമ്പുകൾ എന്നിവയുടെ വിഷപ്പല്ലുകൾ മേൽത്താടിയിൽ മുഖത്തിനിൽ

നില്ക്കുന്നു. ഇവമുമ്പോട്ടും പിറകോട്ടും മാറുവാൻ പാടില്ലാത്ത വിധം ഉറപ്പിച്ചിരിക്കുകയാണ്. എന്നാൽ അണലികളുടെ വിഷപ്പല്ലുകൾ താടിയെല്ലിന്റെ ചലനത്തോടൊത്തു മുമ്പോട്ടു കറക്കിക്കൊണ്ടു വരാവുന്നതാണ്.

വിഷപ്പല്ലുകളിലുള്ള കനാലിലേക്കു വിഷം എത്തിക്കുന്നതു മേൽത്താടിയുടെ ഇരുവശമുള്ള വിഷസഞ്ചികളാണ്. ഉമിനീർ ഗ്രന്ഥികൾ രൂപം കൊണ്ടവയാണിവ. മേല്പറഞ്ഞ സഞ്ചിയിൽ നിന്നു വിഷം പമ്പുചെയ്യുവാൻ കെൽപ്പുള്ള പ്രത്യേകതരം മാംസ പേശികളുണ്ട്. വിഷം രണ്ടു ശൃംഗുകളിൽപ്പെടുന്നു. ഒന്നരക്കുതലമനികളെ ഹൃദയത്തേയും ബാധിക്കുവ. അണലികൾ, പുളവൻ എന്നിവർ ഈ തരത്തിൽ പെടുന്നു. മുർഖൻ, വളവളപ്പൻ എന്നിവയുടെ വിഷം സിരാവ്യൂഹത്തെയാണ് തളയ്ക്കുക. വിഷത്തിനു രക്തധമനികളുടെ നേരിയ ആവരണത്തെ ദ്രവിപ്പാനും അതുവഴി രക്തം പുറംപോട്ടും പ്രസരിക്കാനും അങ്ങനെ ശരിയായ രക്തസംക്രമണം സൃഷ്ടിക്കാനും കഴിവുണ്ട്. വിഴുങ്ങുന്ന ഇരകളെ വേഗം ദഹിപ്പിക്കുവാനും കത്തിവയ്ക്കുന്ന വിഷം ഉപകരിക്കുന്നു. വിഷം ഉണ്ടാകിലും വിഷപ്പല്ലുകൾ വായുടെ ഉൾഭാഗത്താകയാൽ ക്ഷണനേരം വിഷം കത്തിവയ്ക്കുവാൻ കഴിയാത്ത പാമ്പുകളും ചുരുക്കമല്ല. കണ്ണിന്റെ ഉപയോഗംകൂടാതെ പാതിരാവിലെ കൂരിരുട്ടിൽ ശത്രുക്കളുടെ സാന്നിദ്ധ്യം മനസ്സിലാക്കി ഉന്നംതെറ്റാതെ വിഷം കത്തിവെക്കുവാൻ കഴിവുള്ളവരാണ് 'പിററവൈപ്പേഴ്സ്' എന്ന കൂട്ടർ.

പാമ്പുകുടി:- മനുഷ്യരെ പാമ്പുകൾ കടിക്കുന്നത് ഒന്നുകിൽ ദേഹത്തു ചവിട്ടിയിട്ടോ അല്ലങ്കിൽ ഏതെങ്കിലുംവിധം ശല്യപ്പെടുത്തിയിട്ടോ ആവാം. സാധാരണയായി കാലിലാകും കടിയേല്ക്കുക. മാറ പല്ലുകളെക്കാൽ വിഷപ്പല്ലുകൾ ഏല്പിക്കുന്ന മുറിവുകൾ ആഴം കൂടിയതാകും. പമ്പുകൾ നമ്മെ പലപ്പോഴും കടിച്ചാലും ഓടി രക്ഷപ്പെടാനുള്ള ശ്രമത്തിൽ മാറകുമാംവിധം

വീധം വിഷംകുത്തിവെക്കുന്നതെ പോകുന്നു. മിക്കപ്പോഴും ഇതാണ് സ്ഥിതി. കാലിൽ ആഞ്ഞുകൊത്തിയിട്ട് വിഷപ്പല്ലുകൾ ഉരാനു സാധിക്കാതെ വരികയും കാലിൽ പിററിപ്പിണയുകയും ചെയ്താൽ മാരകമാംവിധം വിഷം ഉള്ളിൽ കടക്കുന്നു. കാൽകടഞ്ഞിട്ടും പോകാതെ കടിച്ച മലൻ തുണിക്കിടക്കുന്ന അവസ്ഥാവിശേഷം സംജാതമായാൽ പാമ്പ് കടിയേറ്റ ആൾ സംഭ്രമിച്ച് ഭാടുകയും ഉച്ചത്തിൽ നിലവിളിക്കുകയും ചെയ്യും. ശക്തമായ കടിപ്പറ്റാൽ അതായതു വിഷം പ്രധാനപ്പെട്ട ഏതെങ്കിലും ധമനികളിൽ കുത്തിവെക്കപ്പെട്ടാൽ നാലഞ്ചു മിനിറ്റുകൾക്കുള്ളിൽ ആൾ തളൻ വഴിയിൽ വീണെന്നുവരാം സാധാരണയായി ഒന്നു രണ്ടു മണി കൂടുകൾ വരെ ജീവൻ നിലനില്ക്കാനുണ്ട്.

നല്ല ആരോഗ്യമുള്ള ഒരാളെ അപായപ്പെടുത്തുവാൻ മുർഖൻ പാമ്പുകൾക്കു (Cobra) 12 മില്ലീഗ്രാം വിഷം കുത്തിവെച്ചാൽ മതി. 200 മില്ലീഗ്രാം വരെ വിഷ ദ്രാവകം ഒരുക്കിവഴിയായി സംക്രമിപ്പിക്കുവാൻ ഇവയ്ക്കു കഴിയും. വളവളപ്പൻ ജാതിയിൽപ്പെട്ട (Kriat) പാമ്പുകളുടെ വിഷമാണ് ഉഗ്രമേറിയതായി കാണുന്നത്. ഇവയുടെ 6 മില്ലീഗ്രാം വിഷംമതി ഒരാളെ വക വരുത്തുവാൻ എന്നാൽ 30 മില്ലീഗ്രാമിൽ അധികം വിഷം ഒരു പ്രാവശ്യം വെച്ചിട്ടാൽ ഇവയ്ക്കു കഴിവില്ലെന്നതു വലിയൊരനുഗ്രഹമാണ്. പുളവൻ അണലികൾ എന്നിവയുടെ 15 മില്ലീഗ്രാം വിഷം ആവശ്യമാണ് മാരകമാകുവാൻ ഇവയ്ക്കു 150 മില്ലീഗ്രാം വിഷം ഒരുക്കിവഴിയായി കുത്തിവെക്കുവാൻ സാധിക്കും.

ഒരാളെ മുതിപ്പെടുത്തുവാൻ ആവശ്യമുള്ളതിൽ വളരെയധികം വിഷം വെച്ചിട്ടുണ്ടാവാൻ മേല്പറഞ്ഞ പാമ്പുകൾക്കുകഴിവുണ്ടെങ്കിലും മിക്കപ്പോഴും ആവശ്യമുള്ളിടത്തോളം വിഷം ഉള്ളിൽ കടത്തിവിടാൻ സാധിക്കാതെ പേടുകയാണ് നേരത്തെ പ്രസ്തുത വിചിത്രങ്ങളുപോലെ ഭയമാണ് ഇതിനു വിലങ്ങുതടിയിായി നില്ക്കുന്നത്. കൂട്ടത്തിൽ ഭാടി സ്വയം രക്ഷപെടാനുള്ള വ്യഗ്രതയും

ആവശ്യത്തിൽ കമ്മിയായ വിഷബാധയാണു് മിക്കവാറും നമ്മുടെ നാടൻ ചികിത്സകൾകൊണ്ടു് പരിഹൃതമാകുന്നതു്

പാമ്പിൻ വിഷം രസതന്ത്രപരമായി വിശകലനം ചെയ്താൽ അതൊരു എൻസയും (Enzyme) ആണെന്നു കാണുവാൻ വിഷമ മില്ല. ഇതു രക്തംവഴി വളരെവേഗം ശരീരത്തിൽ വ്യാപിക്കുന്നു ഇതിനു് പ്രതിവിധിയായി വായിൽകൂടിനല്കുന്ന മരുന്നുകൾ ആമാശയത്തിൽ എത്തി അവിടെ അതു ദഹിച്ചു രക്തംവഴി ശരീര ഭാഗങ്ങളിൽ എത്തി അവിടെ സ്ഥലം പിടിച്ചിട്ടുള്ള വിഷപുണ്ണമായ എൻസൈമുകളെ നിർവീര്യമാക്കുവാൻ (Neutralize) വളരെയേറെ സമയം എടുക്കും. ഇതിനു മുന്പുതന്നെ രോഗി വിവശനായി മരിച്ചിരിക്കും.

പ്രാഥമികശുശ്രൂഷകൾ നമ്മുടെ നാട്ടിൽ പാമ്പു കടിക്കെതിരായി പല തരത്തിലുള്ള ചികിത്സാസമ്പ്രദായങ്ങൾ നിലവിലിരിപ്പുണ്ടു്. പ്രാഥമിക ശുശ്രൂഷകൾ തന്നെ പലവിധമുണ്ടു്. പലതും മാനസികമായ പ്രതിരോധശക്തികൂടി ഉല്പാദിപ്പിക്കുന്നവയാണു്. കടിച്ച ഭാഗത്തുനിന്നു ശരീരത്തിന്റെ മറ്റു ഭാഗങ്ങളിലേയ്ക്കു വിഷബന്ധമായ രക്ത സംക്രമണം ഉണ്ടാകാതെ നോക്കുകയാണു് എല്ലാവീയ പ്രാഥമിക ശുശ്രൂഷകളിലും അന്തർലീനമായി കിടക്കുന്ന തത്വം ഇതിനാണു ചരടുകൊണ്ടോ ട്വെൽ കൊണ്ടോ മുറിവിനു മേൽ ഭാഗത്തായി വലിഞ്ഞുകെട്ടുന്നതു്. കടിയേറ്റഭാഗത്തുള്ളവിഷം ആ ഭാഗം വരിഞ്ഞുകേറി രക്തത്തോടൊന്നിച്ചു് പുറത്തേയ്ക്കു പ്രവഹിപ്പിക്കുന്നതും കോരംവ കഴുകുന്നതും വിഷബന്ധമായ രക്തസംക്രമണം തടയാൻ ഉപകാരപ്പെടുന്നു.

നാടോടിക്കഥകൾ:- ഒട്ടേറെ കെട്ടുകഥകൾ പാമ്പുകടിയോടൊപ്പം നമ്മുടെ നാട്ടിൽ സ്ഥലം പിടിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ചില വിഷവൈദ്യന്മാർ ഇരുന്നിടത്തിരുന്നുകൊണ്ടു് കടിച്ച പാമ്പിനേ

യും അതിന്റെ പൂർവ്വകാല ചരിത്രത്തെപ്പറ്റിയും ദീർഘമായ പ്രസംഗിക്കുവാൻ കെല്പുള്ളവരാണ് ഇവരിൽ ചിലരെങ്കിലും കട്ടറമ്പുകളെ അയച്ചു കടിച്ചുപാമ്പുകളെ അവ ഒളിച്ചിരിക്കുന്ന ഗുഹസ്ഥാനങ്ങളിൽനിന്നും വിളിച്ചുവരുത്തി വിഷംതിരിച്ച് വലിച്ചെടുപ്പിക്കുവാൻ പ്രാപ്തരാണെന്നു വിശ്വസിക്കുന്ന വലിയൊരു ജനസഞ്ചയം നമ്മുടെനാട്ടിലുണ്ട്. വഷംബായ ഏറ്ററുടത്തു പൂവൻകോഴിയുടെ കഴുത്തു കണ്ടിച്ചു വിഷലിപ്തമായരക്തം കോഴിയുടെ ദേഹത്തേയ്ക്കു സംക്രമിപ്പിച്ച് അപകടം ഒഴിവാക്കുന്നവരും ഒട്ടും കുറവല്ലത്രെ.

നമ്മുടെനാട്ടിൽ മന്ത്രവും തന്ത്രവും വിഷചികിത്സയിൽ അതിപ്രധാനമായ ഒരു പങ്കുവഹിക്കുന്നുണ്ട്. മരുന്നിനുപുറമെ ദീർഘമായ പ്രാർത്ഥനകളും മുഹൂർത്തംനോക്കിയുള്ള ഭജനങ്ങളും ഒത്തുകളും എന്തിനെന്നു മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല. വിഷംബായമാറിയാലും രോഗിയുടെ വീട്ടിലെ ആടൊരാടോ മറ്റു വളർത്തുമൃഗങ്ങളോ വിഷവൈദ്യന്റെ കല്പനപ്രകാരം ചാകുന്നത് മരുന്നിന്റെ മാത്രം ഫലംകൊണ്ടാകയില്ലല്ലോ. വിഷംബായമാറിയാൽ അകത്തുവേണോ പുറത്തുവേണോ, എന്നു വിഷവൈദ്യൻ ആരായുകയായി. ഇതിന്റെഅർത്ഥം മരണം കുടുംബാംഗങ്ങളിൽവേണമെന്നോ വളർത്തുമൃഗങ്ങളിൽ മതിയാക്കണമെന്നോ എന്നതത്രെ. അകത്തുവേണമെന്നുപറഞ്ഞാൽ വിഷംബായമാറിയ ആരാക്കുപകരം വേറൊരാൾ അന്തരിക്കുകയായി. ഇതിനുസമ്മതംമുളകു വിഷമമായതിനാലാണ് പുറത്തു മതിയെന്നു പറയുവാൻ കുടുംബനായകൻ നിർബന്ധിതനാകുന്നതും വളർത്തുമൃഗങ്ങളിൽ ഏറ്റവും നല്ലതെന്നു ക്രമേണ ചത്തുവീഴുവാനും ഇടയാകുന്നത്. ഈ അമാനുഷ്യശക്തി വിഷവൈദ്യത്തിനു എവിടെനിന്നു ലഭിക്കുന്നു?

വിഷക്കല്പകൾ:- വിഷം സ്വയം വലിച്ചെടുക്കുകയും പിന്നീട് പാലിലിട്ടാൽ വിഷം പാലിലേയ്ക്കു വിസർജ്ജിക്കുകയും ചെയ്യുന്ന വിഷക്കല്പിന്റെ ശക്തിയും ശാസ്ത്രലോകത്തിന് ഇന്ന്

വിശ്വാസം ക്ഷയിച്ചു വരികയാണ്. ഗൗരവംകുറഞ്ഞ വിഷയങ്ങൾക്കുള്ളിൽ നിന്നും മാത്രമേ വിഷക്കല്ലുകൾ വിമുക്തി നൽകുന്നുള്ളൂപോലും. വിഷബാധയേൽക്കാത്ത ചിലരിലും ഇത്തരം വിഷക്കല്ലുകൾ പറ്റിപ്പിടിക്കാറുണ്ട് എന്നുള്ളതാണ് രസാവഹമായ മരോരുത സംഗതി. ഒരുപക്ഷേ ഇവരിൽ വല്ല പേട്ടുരക്കുവും കണ്ടെന്നുവരാം.

പ്രതിവിഷം: ഇന്ന് നിലവിലുള്ള ചികിത്സാസമ്പ്രദായങ്ങൾ ഏറ്റവും ഫലവത്തും വിശ്വാസമർപ്പിക്കാവുന്നതും രക്തധമനികളിൽ കുത്തിവെച്ചു പോരുന്ന “ആന്റിവെനം” എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്ന പ്രതിവിഷമാണ്. ഇതു നേരിട്ടു രക്തത്തിൽ എത്തി അതിൽ കലർന്നിട്ടുള്ള വിഷദ്രാവകത്തെ മുഴുവനായി നിർവീര്യമാക്കുന്നു. ഈ പ്രതിവിഷം പാമ്പുകളുടെ വിഷത്തിൽ നിന്നുതന്നെയാണ് ഉല്പാദിപ്പിക്കുന്നത്. വിഷപ്പാമ്പുകളെ വളർത്തി അവയുടെ വിഷം തുടരെത്തുടരെ ചോർത്തിയെടുക്കുകയാണ് ആദ്യപടി. ചെറിയ ഇനം ഗ്ലാസ്സിന്റെ വായ് ഭാഗത്തു കെട്ടി ഉറപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന നേർത്തായ റബ്ബർ ഷീറ്റിൽ കൊത്തിച്ചാണ് വിഷം ചോർത്തിയെടുക്കുന്നത്. പാമ്പു റബ്ബർ ഷീറ്റിൽ കൊത്തുന്നതോടുകൂടി അതിന്റെ വിഷസഞ്ചി ഞെക്കിയാൽ ഒരു റീസ്പൂൺ നിറയെ മണവും രുചിയും നിറവുമില്ലാത്ത വിഷദ്രാവകം വിസർജ്ജിക്കപ്പെടും. ഈ വിഷം പിന്നീട് കുതിരയുടെ ശരീരത്തിൽ കുത്തിവെക്കുന്നു. കുതിരയുടെ ശരീരത്തിൽ ക്രമേണ രൂപംകൊള്ളുന്ന പ്രതിവിഷത്തെ ശുദ്ധീകരിച്ചു ശേഖരിക്കുകയാണ് അടുത്തപടി. ഇങ്ങനെ സമ്പാദിക്കുന്ന പ്രതിവിഷം പാമ്പുകളുടെ വിഷദ്രാവകത്തെ നിർവീര്യമാക്കുവാൻ കഴിവുററതാണ്. ഈ പ്രതിവിഷത്തിന്റെ ശക്തിയെപ്പറ്റി ഇന്ന് ആകാം സംശയമില്ല. പാമ്പിൻ വിഷത്തെ മുഴുവനായി ക്ഷണേന നശിപ്പിക്കുന്നതിന് ഏറ്റവും ആധികാരികമായിട്ടുള്ള മരുന്നായി ഇതിനെ വൈദ്യലോകം ഒന്നടങ്കം അംഗീകരിച്ചു കഴിഞ്ഞു.

ജീവിതകഥ: ശരീരത്തിൽ നിന്നു വമിക്കുന്ന പ്രത്യേക തരം ഒരു ഗന്ധത്താലാണ് പെൺപാമ്പുകൾ അവയുടെ ഇണയെ ആകർഷിക്കുന്നത്. വളരെവേഗം എത്തിപ്പെടത്തക്കവണ്ണം ഇതു ശക്തിയുള്ളതാണ്. പെൺപാമ്പുകളുടെ സമീപത്തെത്തുന്ന ഇണ പാമ്പുകൾ താമസിയാതെ തന്നെ സ്നേഹപ്രകടനങ്ങൾ ആരംഭിക്കുകയായി. എതിർപ്പൊന്നും പ്രകടമായില്ലെങ്കിൽ പരസ്പരം ചുറ്റിപ്പിണയുകയും ദാമ്പത്യബന്ധം പുലർത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. ഇണ പാമ്പുകൾ നൃത്തം വയ്ക്കാറില്ല. എന്നാൽ പലപ്പോഴും പാമ്പുകൾ ഇണകൂടുന്നതായി നാം കരുതുന്ന അവസരങ്ങൾ രണ്ടു പാമ്പുകൾ കെട്ടിപ്പിണഞ്ഞു നിന്നുകൊണ്ടു പരസ്പരം മലർത്തിയടിക്കുവാൻ വെമ്പൽ കാണിക്കുന്ന ദാമ്പത്യമുഖങ്ങളാണ്. ഇത്തരം മത്സര ഡാൻസുകളിൽ (Combat dance) പങ്കെടുക്കുന്നതു പ്രതി ദാമ്പികളായ ആൺപാമ്പുകൾ ആയിരിക്കും. ഇത്തരം മല്ലയുദ്ധങ്ങൾ മണിക്കൂറുകൾ തന്നെ നീണ്ടുനിൽക്കും.

പാമ്പുകൾ മിക്കവയും മുട്ടയിടുന്നവയാണ് (Oviparous). എന്നാൽ അണലികളെപ്പോലെ ചുരുക്കം ചിലയിനം കുഞ്ഞുങ്ങളെ പ്രസവിയ്ക്കുന്നു. (Viviparous) തണലുള്ളതും എന്നാൽ ചൂടുലഭിക്കുന്നതുമായ മാട്ടുവമേറിയ മണ്ണിലാണ് മുട്ടയിടുന്നത്. മുട്ടകളിന്മേൽ അടയിരിക്കേണ്ട ആവശ്യമില്ല. അവ പുറത്തെ ചൂടുകൊണ്ടു സ്വയം വിരിഞ്ഞുകൊള്ളും. മുർഖൻപാമ്പുകൾ സാധാരണയായി മൂന്നു ദിവസംകൊണ്ടു 56 മുട്ടകളോളം ഇടുന്നു. ഇവ 60 ദിവസം കൊണ്ടു സ്വയമേ വിരിയുന്നു. മുട്ടവിരിഞ്ഞതിനുശേഷം പാമ്പിൻ കുഞ്ഞുങ്ങൾ പുറത്തിറങ്ങുന്ന ക്ഷണംമുതൽ പത്തിവിരിച്ചു നില്ക്കുവാനും വിഷബാധ എല്ലിക്കുവാനും കഴിവുള്ളവരാണ്.

അണലികൾ പ്രത്യേകിച്ചു റസൽസ് വൈപ്പർ എന്നുപേരുള്ള ഇനം മൂന്നുനാലു ദിവസം കൊണ്ടു ഏതാണ്ടു 98 കുഞ്ഞുങ്ങളെ പ്രസവിക്കുന്നതായി കണക്കാക്കപ്പെടുന്നു. എന്നാൽ ചുരുക്കം

ചില പാമ്പുകൾ മുട്ടകൾ ഗർഭ പാത്രത്തിൽ സംഭരിക്കുകയും മുട്ടകൾ അവിടെ വിരിഞ്ഞ ശേഷം കുഞ്ഞുങ്ങൾ പുറത്തുവരികയും ചെയ്യുന്നു.

ജനം നല്ലീയ മാതാപിതാക്കൾ കുഞ്ഞുങ്ങളെ സംരക്ഷിക്കാൻ ഒട്ടും മെനക്കെടാറില്ല. ഇതൊരു മഹാഭാഗ്യമായി കരുതണം. അല്ലെങ്കിൽ പാമ്പുകളുടെ എണ്ണം ഇന്നത്തേതിൽ വളരെയേറെ വർദ്ധിച്ചേനെ. മുട്ടവിരിഞ്ഞിറങ്ങുന്ന കുഞ്ഞുങ്ങളെ ആഹരിക്കുവാൻ ശത്രുക്കൾ മാത്രമല്ല സ്വന്തപ്പെട്ടവർ തന്നെ ഭാടിക്കൂടാറുണ്ട്. സ്വന്തം പിഞ്ചോമനകളെ പിടിച്ചു വിഴുങ്ങുന്ന മാതാപിതാക്കളും ഇല്ലാതില്ല.

വളരുന്നതിനിടയിൽ പാമ്പിൻ കുഞ്ഞുങ്ങൾ പലപ്രാവശ്യം അവയുടെ പടം കൊഴിയുന്നു. വളരുന്ന ദേഹത്തിനു പഴയ ഉടുപ്പു ചേച്ചയില്ലാതെ വരുന്നതു കൊണ്ടാണ് ഇങ്ങനെ പുറംതൊലി ഉപേക്ഷിക്കുന്നത്. പുറം കുപ്പായം ഉഴിമുറുവാൻ എളുപ്പം കിട്ടുവാൻവേണ്ടി പാലുപോലുള്ള ഒരു ദ്രാവകം പാമ്പിന്റെ ശരീരം പുറപ്പെടിക്കുന്നുണ്ട്. പടം കൊഴിച്ചിൽ ആരംഭിക്കുന്നതു വാൽ ഭാഗത്തുനിന്നാണ്. ഒട്ടും തന്നെ കേടുപാടുകൾ കൂടാതെ തന്നെ പുറം ചട്ട ഉഴിമുറുവാൻ പാമ്പുകൾക്കു കഴിയും. ഉഴിമുറുന്ന ഈ കുപ്പായം കണ്ടാൽ മതി അതിന്റെ ഉടമസ്ഥന്റെ സകല വിവരവും ലഭിക്കുവാൻ.

പാമ്പുകൾ മിത്രങ്ങളല്ലേ? വാസ്തവത്തിൽ പാമ്പുകളെ നമ്മുടെ മിത്രങ്ങളായി കരുതേണ്ടതാണ് കാരണം അവ നമുക്കു ചെയ്യുന്ന നന്മകൾ അത്രയേറെയാണ്. നമ്മെ ഉപദ്രവിക്കുന്നതോ മനസ്സില്ലാമനസ്സോടെയും, സ്വയരക്ഷാർത്ഥം കാണിക്കുന്ന ബലുപ്പാടിലും പലായനത്തിലുമത്രെ. സ്വയരക്ഷാർത്ഥം എതിരാളിയെ വകവരുത്തുവാൻ കോടതിയും നിയമങ്ങളും ഉന്നത സൂഷ്മികളായ നമ്മുക്കും കൂട്ടനിലുന്നുണ്ടല്ലോ. പാമ്പുകൾ തങ്ങളെ

പാലുട്ടുന്ന കൈകളെ കൊത്താറില്ല. അവയ്ക്കും നന്ദിയുണ്ടെന്നതിനു ധാരാളം അനുഭവസാക്ഷ്യങ്ങളുണ്ട്. കീരികളുടെ ആക്രമണത്തിൽനിന്നു മനുഷ്യസഹായത്തോടുകൂടി രക്ഷപെട്ട ഒട്ടേറെ അവസരങ്ങളെ പാമ്പുകൾ തങ്ങളുടെ ഉപകൃതരുടെ നേരെ കൃതജ്ഞതാപ്രകടനം നടത്തിയ സാക്ഷ്യങ്ങൾ പത്രങ്ങളിൽ നാം വായിക്കാറുണ്ടല്ലോ.

കേരളക്കരയുടെ കാര്യമെടുത്താൽ പാമ്പുകൾ പല നായർ കുടുംബങ്ങളുടെയും ആപ്തമിത്രങ്ങളും സ്പഷ്ടമാകട്ടെ ആരായനം വസ്തുക്കളുമാണ്. ഈകാവുകളിൽ സ്ഥിരതാമസം നടത്തിക്കൊണ്ടു കർഷകന്റെ വിളവു നശിപ്പിക്കുന്ന എലി, ഓതു്, കീടങ്ങൾ മുതലായ ക്ഷുദ്രജന്തുക്കളെ ദൈനംദിനം തിന്നൊഴിക്കുന്നു.

പാമ്പുകളുടെ മനോഹരമായ തൊലി ബാഗ്, ബെൽറ്റ് പേഷ്സ് തുടങ്ങിയ ഒട്ടേറെ ഫാൻസി വസ്തുക്കൾ ഉണ്ടാക്കുന്നതിനു ഉപകരിക്കുന്നു. ദിവസം ചെല്ലുംതോറും ഇതിനുള്ളകമ്പം പെരുകി വരികയാണ്. പാമ്പുകൾ ഉഴരിയിടുന്ന പുറംകുപ്പായം പട്ടികൾക്കുണ്ടാകുന്ന മെയിൻജ് ("Mange") എന്ന സുഖക്കേടിനു നല്ലൊരു പ്രതിവിധിയാണ്. പാമ്പിൻനെയ്യ് മനുഷ്യശരീരത്തിലെ ഒട്ടേറെ മുറിവുകൾക്കും, കണ്ണിലെഴുതുന്ന ഓയിൻറ് മെൻറ് ഉണ്ടാക്കുന്നതിനും ഉപകാരപ്രദമാണ്.

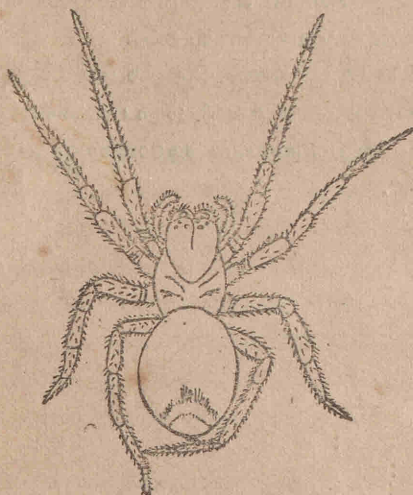
മൂർഖൻപാമ്പുകളുടെ വിഷം ശസ്ത്രക്രിയ അസാധ്യമായ ഭാഗങ്ങളിൽ ഉണ്ടാകുന്ന ക്യാൻസർ രോഗങ്ങളുടെയും നാഡീസംബന്ധമായ ക്ഷൗരോഗങ്ങളുടേയും വേദനശമിപ്പിക്കാൻ ഉപകാരപ്പെടുന്നു. ആയുർവ്വേദമരുന്നുകളിൽ ക്ഷയത്തിന് കൈകളുടെ ഒരു ധമാണ് പാമ്പിൻ വിഷം. രക്തതാപം ഉയർത്തുവാനും ഇതുപകരിക്കുന്നു. അണലികളുടെ വിഷം ഡെൻഡൽക്ലിനിക്കുകളിൽ പല്ലെടുപ്പിനെതുടൻ്റുള്ള രക്തമൊലിപ്പിനിർത്താനായി ഉപയോഗിച്ചു

വരുന്നു. ദേഹത്തെവിടെയെങ്കിലും മുറിവുണ്ടായാൽ രക്തപ്രവാഹം നീല്ക്കാതെ ബ്ലീഡേഴ്സ് ഡിസിസ് (Bleeders disease) എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്ന ഹിമോഫീലിയ (Haemophilia) യെ നേരിടുവാൻ പണ്ടു കാലം മുതൽതന്നെ വൈദ്യലോകത്തിനു സഹായഹസ്തം നീട്ടിയിരുന്നതും പാമ്പിൻ വിഷമാണ്.

മേല്പറഞ്ഞ തരുകളിലെല്ലാം മനുഷ്യരാശിയിൽ മഹത്തായ സേവനം കാഴ്ചവയ്ക്കുന്ന പാമ്പുകളുടെ ഏറ്റവും കൂടിയ ശതമാനം മനുഷ്യരാണെന്നുള്ളതു മനസ്സിലാക്കാൻ കഴിയാത്ത വസ്തുതയാണ്. ഈ വിരോധാരംഭം അപ്രത്യക്ഷമാകണമെങ്കിൽ പാമ്പുകളെ പഠറിയുള്ള അമിതമായ ഭീതി നശിക്കണം. ആശ്വാസം എന്നേ പറയേണ്ട, നമ്മുടെ നാട്ടിൽ ചിലരെങ്കിലും പാമ്പുകളെ പിടിക്കുവാനും വളർത്തുവാനും അവയിൽനിന്നു ആദായമാർഗ്ഗം കണ്ടെത്തുവാനും തുടങ്ങിയിട്ടുണ്ട്.

എട്ടുകാലികളുടെ ലോകം. I

ജലപ്പുറപ്പിന് മീതെ തെറിതെറി നടക്കുന്നവരും വെള്ളത്തിനുള്ളിൽ വായുനിറച്ച ടെൻറകളിൽ താമസിക്കുന്നവരും പക്ഷികളെ പിടിച്ചു തിന്നുന്ന ഭീമന്മാരും ഉറക്കെള്ളുന്ന എട്ടുകാലിവംഗത്തിൽ അൻപതിനായിരത്തിലധികം വിവിധ സ്പീഷീസുകളിൽ പെട്ട അഡ്രസ്സുള്ള വ്യക്തികളുണ്ട്.

പ്രകൃതിയുടെ പല വികൃതികളും ഉറക്കെള്ളുന്നതല്ലേ എട്ടുകാലികളുടെ ജീവിതവൃത്തം. അടിക്കടി മങ്കമാരുടെ തേർവാഴ്ച നടക്കുന്ന ഒരു വശ്ശമായതിനാലായിരിക്കാം എട്ടുകാലികളും ബന്തിൽ Spiders എട്ടുകാലന്മാരുടെ (Male) നാമധേയം കേൾക്കുതെപോയത്. എട്ടുകാലുള്ളതിനാൽ “എട്ടുകാലർ” എന്നപേരിലായിരുന്നു ഇ വംശം അറിയപ്പെടേണ്ടിയിരുന്നത്.

എന്തിന്? മഹിളമാരുടെ വൈരുദ്ധ്യമാണ് രാക്ഷസ ഭരണത്തിന് കീഴ് വെരും എറാൻമുളികളായിപ്പോയി എട്ടുകാലികളുംബന്തിലെ എട്ടുകാലന്മാർ പേരും പെരുമയുംമില്ലെന്നല്ല എട്ടുകാലന്റെ ജീവിതത്തിലെ ഏതാനും മിന്നറുകൾ ഒഴിച്ചു ബാക്കി സവുവം ഭരണാവശ്യമാണുപോലും. എട്ടുകാലികൾക്ക് പ്രകൃതിയുടെ പല വികൃതികളും ഉറക്കെള്ളുന്നതാണ് എട്ടുകാലികളുടെ ജീവിതവൃത്തം.

എല്ലായിടത്തും എട്ടുകാലികൾ

വടക്കു വടക്കു മഞ്ഞുറഞ്ഞ ഗ്രീൻലണ്ട്, അലാസ്കാ തുടങ്ങി അഞ്ചു തെക്കു അന്റാർട്ടിക്കായ്ക്കടുത്തു കെർഗുളൻ ദ്വീപുകൾവരെ എട്ടുകാലിവംശത്തെ കാണാം. അതുപോലെ സമുദ്രനിരപ്പുമുതൽ എവാസ്സിൽ 7300 മീറ്റർ ഉയരം വരെയും എട്ടുകാലികൾ കുടിപാറപ്പെട്ടതായി റിക്കാർഡു ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. കരയിലും വെള്ളത്തിലും, കറുപ്പിലും, പച്ചപ്പിടിച്ച മൈതാനങ്ങളിലും മണലുമാത്രം വിളയും മരുപ്രദേശത്തും ഭൂഗർഭജലങ്ങളിലും എന്നല്ലാ എവിടെയും എല്ലായിടത്തും കാണാവുന്ന ഒരു കൂട്ടരാണ് എട്ടുകാലികൾ. തളംകെട്ടിനില്ക്കുന്ന ജലപ്പാപ്പിന്റെ മുകളിൽക്കൂടി തെന്നിത്തെന്നി നടക്കുന്ന ഏറാമിറക്കത്തിന്റെ തരംനോക്കി കടലിൽ ഇറങ്ങി മുച്ചാനഭോജനം നടത്തി മടങ്ങുന്നവരെയും ഇക്കൂട്ടത്തിൽ കാണാം. വെള്ളത്തിനടിയിൽ വായുനിറച്ച ടെൻറകൾക്കെട്ടി അതിൽ കാലയാവനം ചെയ്യുന്നവരും ഇല്ലാതില്ല. തെക്കെ അമേരിക്കയിൽ പക്ഷികളെ പിടിക്കുന്ന ഒരുതരം എട്ടുകാലി ഭീമന്മാർ ഉണ്ടുപോലും. ഇനിസ്വർത്തിലെങ്ങാനും ഇവർ കയറുപ്പറയിയിട്ടുണ്ടോ എന്നുനോക്കുവാനേയുള്ളൂ.

ആറുകാലുള്ളതിനാൽ ഷഡ്പദങ്ങൾ (Insects) എന്നറിയപ്പെടുന്ന ശുഷിപ്പിച്ചെട്ടവരല്ല എട്ടുകാലികൾ. ഷഡ്പദങ്ങളുടെ ശരീരം മൂന്നുയൂണിറ്റുകളായി (Head, Thorax, Abdomen) ഭാഗങ്ങളായി വേർതിരിക്കപ്പെടുന്നതാണെങ്കിൽ എട്ടുകാലികളുടേത് രണ്ടുരണ്ടു മാത്രമേയുള്ളൂ. (Cephalo Thorax, Abdomen) ഈ രണ്ടു യൂണിറ്റുകൾ തമ്മിൽ യോജിപ്പിക്കുന്ന പാലം വളരെ നേർത്തതുമാണ്. എട്ടുകാലിയുടെ ഏറ്റവും വലിയ പ്രത്യേകത അവരുടെ ഉദരസ്ഥിതമായ (Abdominal) നൂൽ നൂൽക്കുന്ന യന്ത്രമാണ്. (Spinnerets) പട്ടുനൂൽപ്പുഴുക്കൾ അടക്കം വേറെ ചിലരും നൂൽപിരിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും അതിനുള്ള നൂൽ ലഭിക്കുന്നത് ഉമിനീർ ഗ്രന്ഥികളിൽ (Salivary glands) നിന്നാണെന്നുള്ള പ്രത്യേകതയുണ്ട്. മുൻകാലുകളിലെ ചില വിരലുകൾ നൂൽ നൂൽക്കുവാൻ ഇവയ്ക്കു സഹായകമാകുന്നു. ഉദരസ്ഥിതമായ നൂൽപ്പിരി യന്ത്രത്തിന്റെ ഉടമസ്ഥത എട്ടുകാലികളുടെ മാത്രം കൗതുകമാണ്.

വിദഗ്ദ്ധരായ നൂൽനൂൽപ്പുകാർ

നൂലു പുറത്തുവരുന്ന ചെറുടൂബുകളും, വൻടൂബുകളും (Spinning tubusles) ചേർന്നു എത്താൻ ആയിരത്തോളം സ്റ്റീനിംഗ് ടൂബുകൾ ചിലയിനം എട്ടുകാലികൾക്കുള്ളതായി റിപ്പോർട്ട് ചെയ്യപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ആരെണ്ണമാണ് ഏറ്റവും കുറഞ്ഞ മൂലധനം. പലചെറിയ നാളുകൾ കൂട്ടിപ്പിരിച്ചതാണ് സാധാരണ കണ്ണുകളിൽപ്പെടുന്ന വലക്കമ്പികൾ. ഒരു നൂൽക്കമ്പിയുടെ വ്യാസം ഒരു മില്ലീമീറ്ററിന്റെ പതിനായിരത്തിൽ ഒന്നു മാത്രയുള്ള വെണറിയുമ്പോൾ നാം സ്പന്നരായിപ്പോകുന്നു. ചിലയിനം എട്ടുകാലികളുടെ മുട്ട പൊതിയുന്ന നൂലിന്റെ വ്യാസം ഒരു മൈക്രോ മില്ലീമീറ്ററിന്റെ പത്തിലൊന്നാണ്. പട്ടുനൂൽ പുഴക്കര സംഭാവന ചെയ്യുന്നതും കമ്പോളങ്ങളിൽ വില്പിക്കുന്ന നൂലുകളെക്കാൾ ഇവ നേർത്തും അതേസമയം ബലത്തിലും മേന്മയേറിയതാണ്.

എട്ടുകാലികൾ നൂല്ക്കുന്ന വിശിഷ്ടമായ നൂലുകൾ മനുഷ്യോപയോഗത്തിനായി തിരിച്ചു വിട്ടുവാനുള്ള ശ്രമം വളരെ കൊല്ലങ്ങൾക്ക് മുൻപുതന്നെ തുടങ്ങി. എന്നാൽ വൻതോതിൽ എട്ടുകാലികളെ ശേഖരിച്ചു വളർത്തി നൂൽനൂല്പിക്കാനുള്ള യത്നം വലിയ സാമ്പത്തിക പരാധിനതയിലും കായക്ലേശങ്ങളിലും ചെന്നുവസാനിച്ചു. 19-ാം നൂറ്റാണ്ടിൽ ബ്രാസീൽക്കയിലുള്ള മഡ്ഗാസ്കറിൽ ഒരുതരം വലിയ എട്ടുകാലികളെ (Nephila Madgaseariensis) തോട്ടങ്ങളിൽ പാർപ്പിച്ചു കുറെക്കൂടി ശാസ്ത്രീയമായ രീതിയിൽ നൂലുകൾ ലഭിക്കാൻ ഏർപ്പാടുകൾ ചെയ്തു. വരവിനെക്കാൾ ചിലവു മുന്തിയിരുന്നതിനാൽ ഇതും വിജയിച്ചില്ല. മേൽപ്പറഞ്ഞ എട്ടുകാലികൾ മുട്ടപൊതിയുന്നതിനുള്ള സഞ്ചികൾ നിർമ്മിക്കുന്നതിനായി 1500 മുതൽ നാലായിരത്തോളം മീറ്റർ നീളംവരുന്ന നൂൽക്കമ്പികൾ സംഭാവന ചെയ്യുന്നു.

എല്ലാ എട്ടുകാലികളും നൂൽനൂൽക്കുവാൻ പ്രാപ്തരല്ലെങ്കിലും പലരും ആ പണിക്കു പോകുന്നില്ല. പലരും വലകെട്ടുന്നതിനോ കുരുക്കുകൾ നിർമ്മിക്കുന്നതിനോ അല്ല നൂൽ ഉപയോഗിക്കുന്നത്. മുട്ടകൾ സംഭരിക്കാനുള്ള സഞ്ചികൾ ഉണ്ടാക്കുക.

അതു ഇലത്തുമ്പുകളിലോ കൊമ്പുകളിലോ ഞാത്തിയിടാനുള്ള ചരട്ട് നിർമ്മിക്കുക, പടം കൊഴിയുമ്പോൾ പുതിയ ആവരണം ഉണ്ടാക്കാൻ സഹായിക്കുക, പാർപ്പിടങ്ങളുടെ പ്രവേശന ദ്വാരങ്ങൾ അലങ്കരിക്കുക എന്നു തുടങ്ങുന്ന പഞ്ചവത്സരപദ്ധതികൾക്കായി അവ ഉപയോഗിക്കുന്നു. കെണികൾ, വലകൾ തുടങ്ങിയവ നിർമ്മിക്കുന്നവരുടെ മാത്രം മുതൽക്കൂട്ടാണ് പശയുള്ള നൂലുകൾ. എന്തായാലും നൂൽനൂല്ല് എട്ടുകാലികളുടെ ജീവിത ചക്രത്തിലെ സുപ്രസിദ്ധമായ ഒരു ഘടകമാണ്.

പലതരം വലകൾ: ഭാരോ ഇനത്തിൽപ്പെട്ട എട്ടുകാലികൾ വിഭിന്ന രൂപങ്ങളിലായിരിക്കും ചതുരാകാരത്തിലും, കഴലാകൃതിയിലും, ചോർപ്പയുടെ പ്രകൃതിയിലും ഏറ്റവും മാതിരിയും വലകൾ കാണാം. നിലത്തു കഴിയുണ്ടാക്കി ആകൃഷ്ടിക്കണമെന്ന ഒരു “ട്രാപ്പഡേം” വച്ചു കണ്ണിൽ എണ്ണയും ഒഴിച്ച് പതിയിരിക്കുന്നവർ വളരെയുണ്ട്. കെണികൾ ഇണക്കിയെങ്കിലും അങ്കണത്തിൽ ഇറങ്ങാതെ ഇര വലയിടുകളിൽ കുടുങ്ങുമ്പോൾ മാത്രം അരഞ്ഞുവന്നു കടന്നുകൂടണം നടത്തുന്നതും, വലകെട്ടി ആദ്യംതന്നെ ഏക മന്ത്രാധിപതികളുടെ മാതിരി അതിലെ സിംഹാസനത്തിൽ ആരൂഢരായിരിക്കുന്ന മഹാനാണികളും, തന്റെ കൊട്ടാരക്കൊത്തുങ്ങൾക്കു വേണ്ട കെട്ടുറപ്പുണ്ടെന്ന ബോധം വരുത്താനായി ‘X’ ആകൃതിയിൽ വലയിൽ ആലാത്തുചാകി പ്രതിയോഗിയേയും പാഞ്ഞു വസിക്കുന്ന രക്ത രക്ഷസ്സുകളും വിരളമല്ല. മനുഷ്യാധിവാസമുള്ള സ്ഥലങ്ങളിൽ പാടുന്നവരാണ് അധികകൂടും നിഗൂഢവാസസ്ഥലങ്ങളും പതിയിരിപ്പ് സങ്കേതങ്ങളും ഒരുക്കുന്നത്.

കൈയ്യുക്കുള്ളവൻ കാര്യക്കാരൻ: പല പ്രത്യേകതകളും ഉൾക്കൊള്ളുന്ന എട്ടുകാലികളുടെ ജീവിത ചരിത്രം തുടങ്ങുന്നത് മുട്ടയിൽനിന്നു വിരീഞ്ഞു കിഞ്ഞുങ്ങൾ പുറത്തുവരുന്നതോടുകൂടിയാണ്. സ്വയം പര്യാപ്തി നേടാതെയാണ് എട്ടുകാലികുഞ്ഞുങ്ങൾ വെളിച്ചം കാണുന്നത്. കിഞ്ഞെട്ടുകാലികളുടെ കൂടലുകൾ മുട്ടയിലുള്ള മഞ്ഞക്കുരു (yolk) വിനാൽ നിബലമായിക്കിടക്കുന്നതിനാൽ കുറെദിവസത്തേക്കു ഒന്നും ശാപ്പിടാൻ നിവൃത്തിയില്ലാതെവരുന്നു. ഈ സമയം മുട്ടകൾ സംഭ

രിച്ചു വയ്ക്കുവാൻ നർമ്മിതമായ സഞ്ചിയിലോ (Cocoon) സ്നേഹനിധിയായ അമ്മ പ്രത്യേകം ഒരുക്കുന്ന സ്ഥലത്തോ അവൾ തമിച്ചു വസിക്കും. ചിലയിനം എട്ടുകാലിത്തുള്ളകൾ കിഞ്ഞുങ്ങൾ നിറഞ്ഞ സഞ്ചികൾ താങ്ങി പരക്കുംപാഞ്ഞു നടക്കുകയാണാം. ഈകാലയളവിൽ ദേഹനേന്ദ്രിയം പൂർണ്ണവളച്ച് പ്രാപിക്കുകയും വിശപ്പിന്റെ പോർവിളി ആദ്യമായികേൾക്കാൻ തുടങ്ങുകയും ചെയ്യുന്നു. വിശപ്പുകൊണ്ട് പരക്കും പറയുമ്പോൾ കണ്ണിൽകിട്ടിയവരെ പിടിച്ചു വിഴുങ്ങാൻ തുടങ്ങും. സ്വന്തം കൂടപ്പിറപ്പുകൾ തമ്മിൽ തമ്മിൽ പടപൊരുതി ബലഹീനനെ കൈയ്യടക്കുവാൻ ഉള്ളിലാക്കുകയാണ് പതിവ് (Anniralism) ജീവരക്ഷാർത്ഥം ഭാടി രക്ഷപ്പെടാനുള്ള വ്യഗ്രതയും പരാക്രമവും അതിനുള്ള പ്രവണതയും കൂടി ഇവക്കു നൽകപ്പെട്ടില്ലായിരുന്നെങ്കിൽ എട്ടുകാലി വംശംതന്നെ പരസ്പരം തിന്നു നശിച്ചേനെ.

പുതിയ കാഴ്ചപ്പാടും പുതിയ ജീവിതവും

കുറെയൊക്കെ ഭാടിയിട്ടും കാരാറാകുന്ന വിമാനത്തിൽക്കയറി പറന്നുയർന്നു വളരെയേറെ സഞ്ചരിച്ചിട്ടും പാരമ്യത്തിൽ ഇറങ്ങുകയാണ് ഏറിയ കൂറും കിഞ്ഞുങ്ങൾചെയ്യുന്നത്. ഇതിലേയ്ക്കായി ആദ്യമായി പൊന്തിയും ഉന്തിയും നില്ക്കുന്ന ഇലകളുടെ തുമ്പിലൊ, മരങ്ങളുടെ കമ്പിലൊ അള്ളിപ്പിടിച്ചുകയറി അതിന്റെ അഗ്രത്തിൽ ചെന്നിട്ട് ഉദരമുയർത്തി കാരാ പിടിക്കത്തക്കവണ്ണം കുറെഏറെനൂലുകൾ നൂൽക്കുന്നു. ഇവയ്ക്കുകാരാപിടിക്കുമ്പോൾ ഇരിപ്പിമത്തുനിന്നുപിടിവിട്ടു ആ നൂലുകളിൽ തുങ്ങിക്കിടക്കുന്നു അടുത്ത തുങ്ങിക്കിടക്കുന്ന കാരാവയുമ്പോൾ ഞാണുകിടക്കുന്ന എട്ടുകാലിക്കുത്തുങ്ങൾ മുകളിലോട്ടു പറന്നുയരുകയായി. ഒരു ബലൂണിലെന്നപോലെ ഉയരുന്ന കൊച്ചു പയലാറുകൾ അന്തരീക്ഷത്തിൽ ഏതാണ്ട് അഞ്ചു മൈലോളം ഉയർന്നു വെന്നുവരും. പ്ലെയിനിൽ യാത്രചെയ്യുന്നസഞ്ചാരികൾ വളരെ അധികം ഇയരത്തിൽ ഇത്തരം ബലൂണിസ്കുകളെ കണ്ടുതായി രേഖപ്പെടുത്തയിട്ടുണ്ട്. പുറംകടലുകളിൽ ഇരുപതോളം മൈലുകൾക്കപ്പുറത്തു സഞ്ചരിക്കുന്നകപ്പലുകളിൽ ഇത്തരം പാരമ്യട്ടുകാർ ഇറങ്ങിയതിനു കണ്ടുകൾ ഉണ്ട്. നിലത്തിറങ്ങുന്നതോടെ ജീവിതത്തിൽ ഒരു പുതിയ അദ്ധ്യായം ആരംഭിക്കുകയായി. എങ്ങും ഒരു പുതിയ കാഴ്ചപ്പാട്.

എട്ടുകാലികളുടെ ലോകം. II

എട്ടുകാലികളുടെ ദാമ്പത്യജീവിതം എന്തെന്നും മിനിറുകൾ നേരത്തേയ്ക്കു മാത്രമേ നീണ്ടു നില്ക്കുന്നുള്ളൂ. അതുകഴിഞ്ഞാൽ ഈ കുടുംബബന്ധം ബലവൈരമായിപ്പിടുകയായി. എട്ടുകാലന്മാർ ഭാട്ടത്തിൽ പിഴച്ചാൽ രക്തരക്തസ്സുകളുടെ വായിലൊതുങ്ങിയതുതന്നെ. കടുത്ത അനീതികളുടെ ഗ്രൂംബലതന്നെ കാണാം എട്ടുകാലികളുടെ ജീവിത വൃത്തത്തിൽ. പക്ഷെ അതുപ്രകൃതിയുടെ ഒരു വികൃതിയാണോ?

സ്വപരക്കയ്ക്കും കാലയാപനത്തിനും വേണ്ടി ഭാടിയും പറന്നും മരുന്നാട്ടിലെത്തുന്ന എട്ടുകാലികളെത്തുടർന്നു ആദ്യമായി ചെയ്യുന്നത് ആരുടെയും കണ്ണിൽപ്പെടാതെ എവിടെയെങ്കിലും ഒളിക്കുകയാണ്. പുതിയനാട്ടിൽ പുതുതായോടെ ചെന്നിറങ്ങുന്ന കുഞ്ഞു എട്ടുകാലികൾക്കു ജീവിതത്തിൽ ഒരു പുതിയ അദ്ധ്യായം തുറക്കുകയായി. കാരണവന്മാരുടെ ആചാര മര്യാദകൾ ചൊല്ലിക്കൊടുക്കുവാനോ പറഞ്ഞുകേൾപ്പിക്കുവാനോ ആരുടൊരുമില്ല. പുതിയ അന്തരീക്ഷത്തിൽ അടിപതറാതെ, കാലിടറാതെ പദം പദം മുന്നോട്ടുവയ്ക്കുവാൻ വിദഗ്ദ്ധലോപദേശം നൽകുവാൻ ഉറവനും ഉടയവനുമില്ലല്ലോ. അല്ല, ഏഴകളെങ്കിലും ജന്മസിദ്ധമായ പ്രകൃതിവാസനകൾ തലപൊക്കുകയായി. ചിലർ കഴൽ വലകൾ നിർമ്മിക്കാനും, മറുചിലർ വീവിധതരത്തിലുള്ള കുക്കുകൾ നിർമ്മിക്കാനും തുടങ്ങുന്നു. പാരമ്പര്യലബ്ധമായ കലാവാസനകളാണ് ഉയിർക്കൊള്ളുന്നത്. ഇതോടുകൂടി ദേഹത്തെ ആവരണം ചെയ്തിരിക്കുന്ന കടുസ്സായ പുറംചട്ടമാറി വളരുന്ന അങ്കിയിടാനും തുടങ്ങുന്നു. 7 മുതൽ 13 പ്രാവശ്യം വരെ ഇപ്രകാരം തൊലിയുറിയുന്ന (moulting) എട്ടുകാലികൾ ഉണ്ട്.

ഉടുത്തൊരുങ്ങിയ മങ്കമാർ

എന്നാൽ യൗവനം കാലകത്തുനരോടു കൂടി എല്ലാ എട്ടു കാലനാരും പകുതവന്ന ചില എട്ടുകാലിമങ്കകളും പടംപൊഴിക്കാറില്ല. അംഗസൗഷ്ഠ്യവമാൻ യൗവനം പൂർവ്വമായിട്ടുവേരും എട്ടുകാലിമഹിളകൾ സ്വതേയുള്ള ഗമയും ഗൗരവവും വെടിഞ്ഞു. ഉള്ളിൽ അല്പം ആധിരോടു കൂടെയെങ്കിലും ഒരു ശൃംഗാച്ചിരിയുമായി അടുത്തുവരുന്ന എട്ടുകാലകോമാളികളെ സ്വാഗതം ചെയ്യുന്നു. ചിലപ്പോൾ കയറിചെല്ലുവാൻ അനുവാദം ഉണ്ടോ എന്നറിവാനായി ഇവർ വലക്കമ്പിന്തേൽ തുടരെത്തുടരെ എത്തി നോക്കും. മറ്റു ചിലപ്പോൾ കണ്ണിൽപെടത്തക്കവണ്ണം കൂത്താടിയും തമ്പിതുള്ളിയും വലയ്ക്കുചുറ്റും പാഞ്ഞുനടക്കും. 'എസ്' വരാം' എന്ന അടയാളം ലഭിച്ചാൽ പതുങ്ങി പതുങ്ങി സമീപിക്കുന്നു. ഏതാനും മിനിറ്റുനേരത്തേയ്ക്കു മാത്രമേ ദാമ്പത്യബന്ധം നടക്കുന്നുള്ളൂ. അതും വർഷത്തിലൊന്നു. മറ്റു അവസരങ്ങളിൽ എത്രതന്നെ രസികതപംകെട്ടി മുഖം കാണിക്കാൻ അടുത്തുചെന്നാലും ചാടിപ്പിടിച്ചു, കൂച്ചിഞ്ഞെറിച്ച് അപ്പാടെവായിലാക്കും. പിന്നെ ഒറ്റ ഞൊണ്ടച്ചിൽ. ആനയും ആടും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസമുണ്ട് എട്ടുകാലിയും എട്ടുകാലനും തമ്മിൽ ദാമ്പത്യബന്ധം നടത്തുന്നതും മറ്റു ജീവജാലങ്ങളിൽ എങ്ങും കാണാത്ത രീതിയിൽ കൈകളുടെ സഹായത്തോടെയാണ്.

അലസിപ്പിരിയുന്ന ദാമ്പത്യജീവിതം:

ശത്രുക്കളെ അല്ലാതെ ജീവിതരോഷരെ ആദ്യമായിക്കാണുന്ന എട്ടുകാലി വനിതകൾ അവരെ തിരിച്ചറിയുന്നത് പ്രകൃതിനൽകിയ വെളിച്ചവെച്ചാണ്. മേല്പറഞ്ഞ ശൃംഗാരകൂത്താട്ടങ്ങൾ ക്ഷപരമേ ചിലപ്പോൾ ആഹരിക്കുവാനായി മനം തെളിയുന്നവരെ പൂച്ചികൾ, പഴക്കൾ എന്നിവയെ സാരം സമർപ്പിച്ചു നോക്കും. ചിലതരം എട്ടുകാലികളിൽ എട്ടുകാലർ ആദ്യം യൗവനത്തിൽ എത്തുകയും ഒരു ജീവിതസഖിയെ അന്വേഷിച്ച്

ഏതെങ്കിലും വലയിൽ കയറി അവരും മേജർ ആകുന്നവരെ ഉണ്ടു താമസം തുടരുകയും ചെയ്യും. ഏതാനും മിനിറ്റുകൾ നീണ്ടുനില്ക്കുന്ന ദാമ്പത്യ ജീവിതം കഴിഞ്ഞാൽ പുതിയ കുടുംബ ബന്ധം, ഒരു കുടുംബകലഹമെന്നല്ല ബലവൈരമായിപ്പകരുകയായി. ജീവനും കൊണ്ടു് ഓടി രക്ഷപ്പെടുവാനുള്ള ബലപ്പാടിൽ കാലിടറി വീണാൽ അതോടെ ജീവിതം അവസാനിക്കുന്നു. തടികുറഞ്ഞതിനാൽ ഓടീരക്ഷപെടാൻ സാധിച്ചാലും, ആഹാരത്തിൽ രുചിയില്ലാതെയായിട്ടു് ഭക്ഷണം വെടിഞ്ഞും തന്മൂലം ക്ഷീണം മൂത്തും എട്ടുകാലർ അകാലമൃത്യുവിനിരയാകയും അതോടെ രാക്ഷസികളായ കുടുംബിനികളുടെ ഇഷ്ടഭക്ഷണമാകുകയും ചെയ്യുകയാണു പതിവു്.

ആത്മസമർപ്പണം: മിക്കയിനം എട്ടുകാലിത്തുള്ളകളും ഒരു കൊല്ലത്തെ ജീവിതത്തിനുശേഷം ഒട്ടേറെ കുഞ്ഞുങ്ങളെ സംഭാവനചെയ്തിട്ടു് അന്തരിക്കുന്നു. ആണ്ടിൽ സാധാരണയായി ഒരു പ്രാവശ്യമെ മുട്ടയിടുകയുള്ളു. ചില വൻതരം എട്ടുകാലികൾ 15 കൊല്ലം വരെ ജീവിച്ചതായി രേഖകൾ ഉണ്ടു്. കൂടുവിട്ടിറങ്ങുന്ന കുഞ്ഞുങ്ങൾ ചുറ്റും കൂടി അമ്മയെ പിടിച്ച് മംസരക്തം ഉഴറിക്കൂടിച്ചിട്ടു് പൊള്ളയായ തോടു കെട്ടിത്തൂക്കിയിടുന്നതായി ചിത്രീകരിക്കുന്നുണ്ടു്. ഇതു മുഴുവനും സ്വപിങ്കാര്യമാണെന്നു് തോന്നുന്നില്ല. വളരെയേറെ മുട്ടകൾ ഇട്ടശേഷം അവയെ പൊതിയുന്നതിനും സൂക്ഷിക്കുന്നതിനുമായി വളരെയേറെ നൂലുകൾ നൂൽക്കും. മുട്ടസഞ്ചി അപകട സൂചന ലഭിക്കുമ്പോൾ തോളിലേറി അന്തംവിട്ടു് പരക്കുംപാഞ്ഞും കഷ്ടപ്പെട്ടും പട്ടിണികിടന്നും വിവശയായി മരിക്കുകയാണു് സ്നേഹനിധിയായ ആ അമ്മ. മരണശേഷം മാത്രമേ മംസരക്തം കുഞ്ഞുങ്ങൾ ആഹരിക്കുന്നുള്ളൂ എന്ന ചിന്താഗതിക്കാണ് കൂടുതൽ ന്യായങ്ങൾ ഉള്ളതു്.

ശ്രദ്ധേയ സാമൂഹിക വ്യവസ്ഥിതി:

എട്ടുകാലികൾക്ക് ശത്രുക്കൾ വളരെയേറെയുണ്ട്. നട്ടെല്ലികളും നട്ടെല്ലില്ലാത്തവരുമായി വളരെയേറെ പക്ഷികൾ, കാതുക്കൾ തുടങ്ങിയവയും പിന്നെ തവളകളും എട്ടുകാലികളെ സൗകര്യത്തിനു കീഴ്തിയാൽ ശാപ്പിടാതെ വിടുകയില്ല. ബഫോമറീത്തിമ (Buffomartima) എന്ന തരം തവളകൾ രോമാവരണമുള്ള വൻതരം എട്ടുകാലികളെതന്നെയും ആത്മീയോടെ വെട്ടിവിടുന്നു. എന്നാൽ എട്ടുകാലികളുടെ ഏറ്റവും വലിയ ശത്രുക്കൾ “വേട്ടാവളിയൻ” എന്നോമറ്റോ വിളിക്കപ്പെടുന്ന തനിയെ ജീവിക്കുന്ന ഒരു തരം കടന്നലുകളാണ്. ഇവർ തങ്ങളുടെ കുഞ്ഞുങ്ങൾ മുട്ടചൊട്ടി പുറത്തുവരുമ്പോൾ ഉടനടി വിശപ്പടക്കാനായി വളരെ അധികം എട്ടുകാലികളെ തങ്ങളുടെ മൺകൂട്ടുകളിൽ സ്റ്റോക്കുചെയ്യുന്നു. ഇത്രയുമാണെങ്കിൽ പോകട്ടെ പെപ്സിസ് (Pepsis) എന്നതരം കൊളവുകൾ എട്ടുകാലികളെ കുത്തിമലർത്തിയിട്ട് നെഞ്ചത്തു കയറിയിരുന്ന വയറിൽ ഒരു കഴിതോണ്ടി അതിൽ തങ്ങളുടെ മുട്ടകൾ നിക്ഷേപിക്കുന്നു. ഇതു കടുത്ത അനീതിയാണെങ്കിലും ജന്തുലോകത്തിലെ അംഗീകൃതമായ വ്യവസ്ഥിതിയാണ്. പ്രകൃതി ഇങ്ങനെയൊക്കെ കരുതിക്കൂട്ടി ചെയ്തില്ലെങ്കിൽ എട്ടുകാലികളുടെ തന്നെയുള്ള മുന്നേറ്റത്താൽ സൂചികത്താൻസ്ഥലം ഭൂലോകത്തിൽ കാണാതെ പോയേനെ. ഇത്രയേറെ ശത്രുക്കൾ ഉണ്ടായിരുന്നിട്ടും അവയെല്ലാം അതിജീവിച്ച് 50,000 തോളം ഇനം (species) എട്ടുകാലികൾ ഇന്നു ജീവിതായോധനത്തിൽ വ്യാപൃതരായിക്കഴിയുന്നു. ഇനിയും വളരെപ്പേർ അറിയപ്പെടാതെയും അഗ്രസ്സുപഭിക്കാതെയും കിടപ്പുണ്ട്.

നാടൻമദാമ്മ: ഒട്ടുമിക്ക എട്ടുകാലികളും വിഷം കുത്തി വയ്ക്കാൻ പ്രാപ്തരാണെങ്കിലും മനുഷ്യനെ അവർ അധികം ദ്രോഹിക്കാറില്ല. കറുത്ത വിധവ (Blackwidow) എന്ന കുലുസിൽ

നാമാജ്ജിച്ച ഡിക്കാരികളായ എട്ടുകാലിമദാമ്മകളുടെ വിഷം തലച്ചോറിനേയും ഞരമ്പുകളേയും ബാധിക്കുന്നു. വേറെ ചിലയിനം (Lycosaraptoria) എട്ടുകാലികളുടെ വിഷം ദേഹ തുടച്ചുയായ ചൊരിച്ചിലിനും മന്തേലിനും ഇടനൽകുന്നു. എട്ടുകാലിവസ്ത്രത്തിൽത്തന്നെ പെട്ട ഭീകരാകാരരായ എറക്ടലി (എറാമ്പുലി-Tarantula) കളുടെ വിഷത്തെപ്പറ്റി ഭിന്നാഭിപ്രായമാണുള്ളത്. മദ്ധ്യശതകങ്ങളിൽ എറാമ്പുലി കടിച്ചവർ ടറാൻറിസം (Tarantism) എന്ന സുഖക്കേടിന് അധീനമാകുമെന്നു വിശ്വസിച്ചിരുന്നു. ആദ്യമായി ഇത്തരം രോഗികൾ വളരെ മയങ്ങിക്കിടക്കുമത്രെ ഇതിൽനിന്നു മോചനം ലഭിക്കണമെങ്കിൽ സംഗീതം ശ്രവിക്കണം. മയക്കുമുന്നാൽ തുമ്പി തുള്ളാൻ തുടങ്ങും. തുള്ളിത്തുള്ളി ആളു വശംകെട്ടു വീഴുന്നവരെ തുള്ളും പോലും ഇതോടെ രോഗവിമുക്തമാകുന്നു. ഏതായാലും ഇന്നും എറക്ടലികൾ ഒരു പേടി സ്വപ്നം തന്നെ.

അന്ധവിശ്വാസം: നമ്മുടെ നാട്ടിൽ ചിലടത്തേങ്കിലും എറക്ടലികളുടെ രോമസ്തർശനംതന്നെ മാരകമായിരിക്കുമെന്നു കരുതുന്നവരുണ്ട്. ഞരമ്പുകൾ വലിച്ചുകൂട്ടിയും വിറച്ചു വിറച്ചു ഞെരിപിരികൊണ്ടു് കഷ്ടപ്പെട്ടു മരിക്കുമെന്നാണ് പൊതുവെയുള്ള വിശ്വാസം. തലച്ചോറിനേയും സന്ധിവ്യൂഹത്തെയും ബാധിക്കുന്നതരം വിഷമായതിനാലാകാം കൈകാലുകൾ വലിച്ചുകൂട്ടുന്നതും വിറയ്ക്കുന്നതും. എറക്ടലി വിഷത്തിൽ മരിക്കുകയില്ലെന്നാണ് ഇന്നുള്ള പണ്ഡിതന്മാരിൽ പലരുടെയും അഭിപ്രായങ്ങൾ. വൻതരം കടന്നലുകൾ കിട്ടുന്നതിനു സമാനമായഗൗരവമേ ഇക്കൂട്ടർ എറക്ടലി വിഷത്തിനു നല്കുന്നുള്ളൂ. ഇതേപ്പറ്റി കൂടുതൽ അറിവുള്ളവർ അവരുടെ അനുഭവജ്ഞാനവുമായി മുന്നോട്ടു വരുമെന്നു പ്രതീക്ഷിക്കുന്നു. ഏറാമ്പുലികൾ അധികം കാണുന്നതു ശീതമേഖലകളിലാണ് (Temperate zone). തെക്കേന്ത്യയിൽ ബാംഗ്ലൂർ മൈസൂർ മുതലായ സ്ഥലങ്ങളിലും വളരെ വലിയയിനം രോമാവൃതമായ ഏറാമ്പുലികളെ കാണാം.

ബാംഗ്ലൂരിലുള്ള ധന്മാരും കോളെജിലെ മ്യൂസിയത്തിൽ 2,3 എണ്ണം സൂക്ഷിക്കപ്പെട്ടിട്ടുണ്ട്. ദേഹത്തു പുലികളുടെ മാതിരി പുള്ളിക്കുത്തുകളുള്ളതിനാലായിരിക്കാം ഏറാമ്പുലി എന്ന പേരു ലഭിച്ചത്. എട്ടുകാലികളുടെയിടയിൽ കൈയ്യിലെടുത്തു താലോലിച്ചാലും നിരപദ്രവികളായി വർത്തിക്കുന്നവരും ധരാളമുണ്ട്.

എട്ടുകാലികൾ ഏറിയപങ്കും മനുഷ്യന്റെ ഉപകാരികളായത് ഇതേവരെയും അംഗീകൃതമായിട്ടുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല. എട്ടുകാലികൾ സംഭാവനചെയ്യുന്ന നൂലുകൾ വളരെ വർഷങ്ങൾക്കപ്പുറം തുടങ്ങി നേത്രോപകരണങ്ങൾക്കും (Optical instruments) ടെലസ്കോപ്പ് ഉണ്ടാക്കുന്നതിനും ഉപയോഗപ്പെടുന്നുണ്ട്. വീടിന്റെ വെടിപ്പും ഭംഗിയും കുറയ്ക്കാതെ കുറയ്ക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും അവൻ സസ്യജാലങ്ങൾക്കും, വളർത്തുമൃഗങ്ങൾക്കും മനുഷ്യായുസ്സിനും തരകംവയ്ക്കുന്ന എത്രയോ കൃമികളേയും കീടങ്ങളേയുമാണ് എട്ടുകാലികൾ ദൈനംദിനം കണ്ടെന്നാടുകുന്നത്. മിത്രങ്ങളെ ഇതുവരെയും ശത്രുക്കളായി കരുതിപ്പോയെങ്കിൽ അതു ഒരപരാധം തന്നെ.

കാട്ടാനകളുടെ ലോകം

കാപ്പിരിപ്പെണ്ണാനകൾക്ക് ഇൻഡ്യാക്കോരികളോളം കൂടുതലും കുന്നായ് മയ്യമീല്ലാഞ്ഞിട്ടാകാം പടച്ചവർ ഇവക്ക് കൊമ്പു കൊടുത്തത്. കുഞ്ഞാനകളുടെ കൂസ്മതികൾ കണ്ടാൽ ചിരിച്ചു മണ്ണുകുപ്പിപ്പോകും. കുരുനിലെ തുമ്പിക്കൈ നന്നേ ചെറുതാകയാൽ അമ്മയുടെ മുൻകൈകളുടെ ഇടയിലുള്ള പാൽ പ്ലാത്രത്തിൽനിന്ന് നുണഞ്ഞു കുടിക്കുവാൻ കുഞ്ഞാനകൾക്കു വിഷമമില്ല. 3-4 മാസത്തിൽ കൂടുതൽ മുല കുടിക്കാറില്ല. അപ്പോഴേക്കും തുമ്പിക്കൈയും വിഷാതമായി വരും.

ശാസ്ത്രീയമായ പഠനങ്ങൾ പുരോഗമിക്കുന്നതോടൊപ്പം കാട്ടാനകളുടെ ജീവിത രാസസൂത്രം ഒന്നൊന്നായി പുറത്തു വരികയാണ്. പാശ്ചാത്യരാജ്യങ്ങളിൽ ആനകൾ ഇല്ലാത്തതിനാൽ ഗവേഷണ ധൂന്ധരന്മാരായ ധ്യാനമാരുടെ കൈയ്യിൽപ്പെടാതെ പഴയ മാറ്റുപകരക്കാരായ് ഇനം കാട്ടാനകൾ വിഹരിക്കുകയാണ്. ഇപ്പോഴത്തെ ഇവരുടെ അധിവാസ കേന്ദ്രങ്ങൾ ആഫ്രിക്ക, ഇൻഡ്യ, സിലോൺ, ബർമ്മ, സയാം തുടങ്ങിയ കിഴക്കൻ രാജ്യങ്ങളാണ്. ഏതാണ്ട് 352 ഗ്രൂപ്പുകളിലായി ആനവർഗ്ഗത്തിൽപ്പെട്ട തുമ്പിക്കൈയന്മാർ ഈ ഭൂതലത്തിൽ അധിവാസമാർജ്ജിച്ചിട്ടുണ്ട്. മെറിത്തീരിയം എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്നതും ഒരു പോക്കിന്റെ വലിപ്പമുള്ളതുമായ ഒരു ജന്തുവാണ് ആനകളുടെ മുത്തച്ഛൻ എന്നുകേട്ടാൽ വിശ്വസിക്കാൻ ഏറെ വിഷമം. 60 മില്യൻ വർഷങ്ങൾക്കപ്പുറം വരെ നീളുന്ന തുടർക്കഥയാണിവരുടേത്.

ഇന്നുള്ള ആനകളിൽ കാപ്പിരി (ആഫ്രിക്കൻ) ആനകളാണ് വലിപ്പത്തിലും തൂക്കത്തിലും മുന്നേറി നില്ക്കുന്നത്. 7 ടൺ

തൂക്കവും 3.3 മീറ്റർ വരെ പൊക്കവും ഇവയ്ക്കു വന്നേക്കാം. അതേ സമയം ഏഷ്യൻ ആനകൾ 6 ടൺ തൂക്കവും 2.75 മീറ്റർ പൊക്കവും മാത്രമേ ആജ്ഞിക്കാറുള്ളൂ. കാപ്പിരിയാനകളുടെ ചെവികൾ മുറഞ്ഞുക്കൊണ്ട് വളരെ വലുതും തോടുഭാഗം മുഴുവൻ വളരെ അഴുകായി മൂടികിടക്കുന്നതുമാണ്. മറ്റൊരു പ്രത്യേകത ഇവരുടെ പെൺജാതിക്കും കൊമ്പുകൾ ഉണ്ടെന്നുള്ളതാണ്. ഇന്ത്യക്കാരുമോളം കുശവും കുനിയും ഇല്ലാത്തതിനാലാകാം ഭഗവാൻ ഇവയ്ക്കു കൊമ്പുകൊടുത്തത്.

മോഴകൾ കൊമ്പില്ലാത്ത ആനകളെയാണല്ലോ നാം സാധാരണയായി മോഴകൾ എന്നു വിളിക്കുന്നത്. നമ്മുടെ നാട്ടിൽ ഇവരുടെ എണ്ണം കുറവാണ്. ആണാനുകളിൽ നാലിലൊന്നിനു മാത്രമേയുള്ളൂ ഇവരുടെ സംഖ്യ. എന്നാൽ ആസാമിൽ നാലിൽ മൂന്നും മോഴകളത്രെ. സിലോണിൽ കൊമ്പുള്ള ആനകൾ നന്നേ വിരളവും. ശാസ്ത്രത്തിന്റെ കാഴ്ചപ്പാടിൽ കൊമ്പിന്റെ രൂപവൽക്കരണത്തിനനുസരിച്ചു സാധനങ്ങൾ ഭക്ഷണത്തിൽ കൂടിയും കുറഞ്ഞു മിരിക്കുന്നതിനാലാണ് ഈ സംഭവങ്ങൾ പോലും.

ലീഡർ പലരും വിചാരിക്കുന്നതുപോലെ, ഒരു ആന കൂട്ടത്തിലെ “ലീഡർ” ഏറ്റവും വലിയ കൊമ്പനായല്ല; പ്രത്യേക, ഏറ്റവും പ്രായംചെന്ന പിടിയാനയാണ്. ആനകൾക്ക് പലപ്പോഴും “സ്വന്തം കാര്യം സിന്ദാബാദ്” ആകയാൽ കൂട്ടത്തോടു കൂറുകറയും. അവരിൽ ചിലർ അവസര സേവകരുമാണ്. മറ്റു ചിലർ കല്യാണപാർട്ടികൾ നടത്താനും മധുവിധു ആഘോഷിക്കുവാനുമായി സ്വന്തം പരിപാടികളിൽ കറങ്ങിയെഴിഞ്ഞു നാടുകാരെക്കൊണ്ടും, മൂക്കരും കുടിച്ചു വല്ലപ്പോഴും കുടുംബത്തു കയറിയെന്നു പൊല്ലാപ്പുണ്ടാക്കുന്ന “കെട്ടിയവനാറെ”പ്പോലെ പെരുമാറുന്നവരും വിരളമല്ല. അപകടത്തിന്റെ

നേരിയ ലാഞ്ഛന കാണുമ്പോൾ വാലുംപൊക്കി ഭാടുന്നവരും ഇവർതന്നെയാണ്.

എന്നാൽ പിടിയാനകൾ അങ്ങനെയല്ല. അവർക്കു കൂടും. ചത്താൽപോലും കൂട്ടം വിടുകയില്ല. “ഐകമത്യം മഹാബലം” എന്ന മഹത്തവത്തിൽ ഇന്നും ഇവർ ഉറച്ചു നില്ക്കുകയാണ്. അതിനാൽ “പൊയ മദർ” തന്നെയാണ് ആനക്കൂട്ടത്തിലെ നെടുംതൂണായി രംഗത്തു വരുന്നത്.

ആനക്കൂട്ടത്തിന്റെ മറ്റൊരു പ്രത്യേകത അവരുടെ വിശ്വസാഹോദര്യമാണ്. കുഞ്ഞുങ്ങളുടെ പരിചരണത്തിൽ എല്ലാവരും ഒരുപോലെ താല്പര്യം കാണിക്കുന്നു. പൊന്തുള്ളിയ്ക്കു കൂടുതൽ വാത്സല്യമുണ്ടെന്നുള്ളതിനെ ചോദ്യം ചെയ്യുന്നില്ല. എങ്കിലും എല്ലാവരും തുമ്പിക്കൈകൊണ്ട് പലപ്പോഴും കുഞ്ഞുങ്ങളെ തടവിയും ലാളിച്ചും കൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അതിലാളന നിമിത്തം കുഞ്ഞുങ്ങൾ വഷളാകാതിരിക്കാൻ കൂസുകയുണ്ടാകുമെന്നുള്ളതു തുമ്പിക്കൈകൊണ്ട് ആഞ്ഞു പിടിച്ചു ശിക്ഷിക്കാനും മറ്റൊരുകൾക്കും ഒട്ടും ഉപേക്ഷ കാണിക്കാറില്ല. സ്വന്തം തള്ളയ്ക്ക് ഇതിലൊട്ടു പരിഭവമില്ലതാനും. അമ്മമാരുടെ സ്നേഹവും വണ്ണനാതിതമാണ്. ജീവനപകടത്തിലാക്കിയും കുഞ്ഞിനെ രക്ഷിക്കാൻ പൊന്തുള്ളി കാണിക്കുന്ന ത്യാഗങ്ങൾ വാഴ്ത്തുവാൻ വാക്കുകൾ പോര. കുട്ടിയായാകരു കൊമ്പന്മാരുടെയടുത്തു് അധികം കൂസുകയും കാണിക്കാൻ മുതിരാറില്ല. നല്ല പൂട്ടുള്ള കഷായം കിട്ടുമെന്ന് നന്നേ കരുത്തിലെ തന്നെ അനുഭവജ്ഞാനമുണ്ടാകും.

ആനകളുടെ ശത്രുക്കൾ

കാടുകളിൽ ആനകളുടെ സൈന്യ വിഹാരത്തിനു ശല്യമുണ്ടാക്കുന്നവർ കടുവാകളും പുലികളുമാണ്. (സിംഹങ്ങൾ വടക്കേ ഇന്ത്യയിൽ മാത്രമേയുള്ളൂ അവ വനങ്ങളിലെ വന്യമൃഗ

സംരക്ഷണത്തിലാകയാൽ നമ്മുടെ നാട്ടിലെ ആനകൾക്ക് അവയൊരു തൊന്തരവല്ല) വലിയ ആനകളോട് ഇവക്കൊന്നും ചെയ്യാൻ സാധ്യമല്ല എന്നതു ശരിയാണെങ്കിലും ആനക്കുട്ടികളുടെ മേൽ ഇവ കൈവയ്ക്കാറുണ്ട്. ഇവയുടെ സാന്നിദ്ധ്യം എങ്ങനെയെങ്കിലും എത്തിപെട്ടാൽ ഉടനെ അപകടം അറിയിച്ചുകൊണ്ടുള്ള “സൈറൺ” വിളികൾ മുണ്ടാകുകയായി. അപകടം തീർച്ചയായാൽ തുമ്പിക്കൈയുടെ അറ്റം നിലത്തുനിന്നു കുറേക്കൂടി വൃക്തമായ ഒരു കഴൽനാദം നൽകുകയായി. മിനട്ടിനകം കുട്ടിയുടെ ചുറ്റുമുള്ളവർ ഒരു രക്ഷാവലയം സൃഷ്ടിച്ചു കഴിഞ്ഞിരിക്കും. യാതൊരു മുനറിലും കൂടാതെയാണോ ആക്രമണമുണ്ടായതെങ്കിൽ കൂട്ടത്തോടെ വിരളിപ്പിടിച്ച് മാടിയെന്നും കുഞ്ഞാമ്പകൾക്കു പരിക്കുകൾ പറ്റിയെന്നും വരും. ഏതായാലും പെറ്റതുള്ള തൽക്ഷണം തന്നെ തിരിച്ചു വരാതിരിക്കയില്ല മറ്റുള്ള ആനകൾ “ലീഡറിന്റെ വിസിൽ” കേൾക്കുമ്പോൾ മാട്ടും നിറത്തുക തന്നെ ചെയ്യും. പലപ്പോഴും അപകട സൂചനയുള്ളപ്പോൾ കൊച്ചുനകളെയെല്ലാം ഉള്ളിലാക്കിക്കൊണ്ടു മുതിർന്ന ആനകൾ ഒരു വലയം സൃഷ്ടിക്കുന്നു. കൂടുതൽ സുരക്ഷിതത്വത്തിന് ഒരു മരത്തെ ചുറ്റിയാവും ഈ വട്ടമിടീൽ.

തെമ്മാടികൾ

കൂട്ടം വിട്ടു നടക്കുന്ന ഒറ്റയാന്മാരാണ് പലപ്പോഴും വലിയ നാശങ്ങൾ ചെയ്യുന്നത്. വിളവുകൾ തിന്നും നശിപ്പിച്ചും, ആളുകൾക്കും, വീടുകൾക്കും നാശം വരുത്തുന്നതും ഇക്കൂട്ടരാണ്. ഇന്ത്യയിൽ ശരാശരി 50 പേക്ക് വഷ്ഠത്തോളം ജീവഹാനി നേരിടാറുണ്ട് എന്നു കണക്കുകൾ സമർത്ഥിക്കുന്നു. കൈയ്യിൽ കിട്ടിയാൽ വലിച്ചുകീറിയോ, ചവിട്ടി അരച്ചോ പകുവീട്ടുന്ന മാതിരി. ആനകൾ ഒന്നുകിൽ വട്ടികളിയവർ അല്ലെങ്കിൽ സുഖക്കേടുകാരാകും. വെടിയുണ്ട തറച്ചിട്ടോ, മറ്റുതരത്തിൽ അഗാധമായ പരുക്കുകൾ പറ്റിയിട്ടോ വിങ്ങുന്ന വൃണങ്ങളുള്ള ആന

കൾ, വളരെ പരപ്പുമായും വിവേകരഹിതരായും പെരുമാറിയതായി പിന്നീടുള്ള പരിശോധനകളിൽ തെളിഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. കൂട്ടത്തിലെ യുവതലമുറയോടു പൊരുതി ഞാറും “കമ്പൽസറി റിട്ടയർമെൻട്” പാങ്ങിച്ചു പുളിക്കാതും ചിലപ്പോൾ കമ്പനി ചേസ് “അങ്ങാടിയിൽ തോറാനിന്” അമ്മയോടും” എന്ന ചൊല്ലു പ്രകാരം നാട്ടിലേക്കു വയ്യാവേലിക്കിറങ്ങാറുണ്ട്. കൂട്ടം വിട്ടില്ലെങ്കിൽ ജീവൻ അപകടത്തിലാകുമെന്ന നില വരുമ്പോൾ അടുത്താത്ത വൈരവും കലിയും ഉണ്ടാകുക സാധാരണമാണല്ലോ:

മദംപൊട്ടൽ

അടുത്തങ്ങനും ആനയ്ക്കു മദംപൊട്ടി എന്നുകേട്ടാൽ ആ സ്ഥലവാസികൾ നടുങ്ങുകയായി. പിന്നീട് പിടിച്ചു തളയ്ക്കുന്നതുവരെ വേവലാതിയൊട്ടുണ്ടാകുമില്ല. എന്തെന്തു നീമാകു തൃത്തിനും അവൻ മടിക്കുകയില്ല. എന്നതാണ് എല്ലാവരുടേയും പേടിക്കുകാരണം.

എന്താണ് ഈ “മദം” പൊട്ടൽ? ജന്തുശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർക്കു തന്നെ ഇന്നും തലവേദനയുളവാക്കുന്ന പ്രശ്നമാണിത്. ആനകളിൽ മാത്രമേ ഈ പ്രതിഭാസം കാണുന്നുള്ളൂ മദം പൊട്ടുന്ന അവാസരത്തിൽ തലയുടെ ഇരുവശങ്ങളിൽനിന്നും ട്രഗ്ഗസ് വമിക്കുന്ന എണ്ണമയമായ ഏതോ ഒരു ദ്രാവകം ഒഴുകി വീണുകൊണ്ടിരിക്കും ആണ്ടിൽ ചിലപ്പോൾ രണ്ടുപ്രാവശ്യം ഇങ്ങനെ മദംപൊട്ടലുണ്ടാകാം. യൗവനപ്രായം മുതൽ ഈ പ്രതിഭാസം കാണപ്പെടുന്നതിനാൽ “സെക്സ്” മായി ഇതിനെ ബന്ധപ്പെടുത്തി പറഞ്ഞു കേൾക്കാറുണ്ട്. ചിലപ്പോൾ ഇത്തരം മദയാനകൾ ചങ്ങലപൊട്ടിച്ചുപോയി ഇണചേരാറുണ്ട്. എന്നാൽ ഈ സമയം പിടിയാനകളെയെങ്ങാൻ മുമ്പിൽകണ്ടാൽ, മൂക്കറും കൂടിച്ചു വീട്ടുകാരികളെ മുച്ചുട ചതക്കുന്ന വെറിയന്മാ

രപ്പോലെ ക്ഷതിയും ഇടിച്ചു കമകഴിക്കുന്ന മദയാനകളും ധാരാളമുണ്ട്. അക്ഷോഭ്യരായി, നിർവ്വീകാരരായി പെൺജാതികളുടെ മദ്ധ്യേ കഴിഞ്ഞുകൂടുന്ന പൊണ്ണത്തായം വിരളമല്ല. ഏതായാലും എന്തോ ഏതോ പൈകാരികമായ വേലിപ്പേറ്റങ്ങൾ നടക്കുന്നുവെന്നു വേണം ചിന്തിക്കുവാൻ. അതിന്റെ തള്ളലിൽ ബുദ്ധിഹിനനെപ്പോലെയോ, ഭ്രാന്തനെപ്പോലെയോ എന്താനും ദിവാസങ്ങളിൽ പെരുമാറിപ്പോകുന്നുവെന്നുമാത്രം.

മനുഷ്യരുടെ സാന്നിദ്ധ്യം കാട്ടാനകൾ മനസ്സിലാക്കുന്നതു് പലപ്പോഴും കണ്ണിൽപെട്ടു കൊണ്ടല്ല — ഇക്കൂട്ടരിൽ കാഴ്ചശക്തി നന്നെ കമ്മിയാണു്. എന്നാൽ ബ്രാഹ്മണശക്തി അതുലംതന്നെ. മൈലുകൾക്കപ്പാറം, പ്രത്യേകിച്ചു് കാരുള്ളപ്പോൾ കടന്നുപോകുന്നവരുടെ ഗന്ധവും ഇവരുടെ നാസികാദോരങ്ങളിൽ എത്തുന്നു. സംശയം പെരുക്കുമ്പോൾ നാലുപാടും തിരിഞ്ഞു് തുമ്പികൈ പൊക്കി ശ്വാസം വലിച്ചു പിടും മണം പിടിക്കാറുണ്ടു്. ബ്രാഹ്മണത്തിന്റെ പോരായ്മകൾ ശുദ്ധണത്തിന്റെ നേർമ്മ നികത്തിക്കൊള്ളുകയും ചെയ്യും.

ബുദ്ധിശക്തി

ജന്തു വർഗ്ഗത്തിൽ ബുദ്ധിശക്തിയിൽ മികച്ചവരായിട്ടാണല്ലോ ആനകൾ കരുതപ്പെടുന്നതു്. പക്ഷെ, ഒരു കുതിരയെ അല്ലെങ്കിൽ പട്ടിയെ വെല്ലുവാൻ പോകുന്ന ബുദ്ധിശക്തി ആനയ്ക്കുണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല. എങ്കിലും ഓർമ്മശക്തി ജാസ്തിയാണെന്നു സമ്മതിക്കുക തന്നെ വേണം. തടിച്ചുകിടന്നാൽ മനുഷ്യശരീരത്തിന്റെ 46 ഇരട്ടി തൂക്കം വരും. എന്നാൽ ആനയുടെ തലച്ചോറിന്നു് മനുഷ്യന്റെ തലച്ചോറിനെക്കാൾ വെറും നാലിരട്ടി മാത്രമേ തൂക്കമുള്ളതല്ലെങ്കിലും.

റിൻസ്ഷ് എന്ന ജർമ്മൻ പ്രൊഫസർ ആനകളുടെ ബുദ്ധിശക്തിയെ അളക്കുവാൻ ഇായിടെ ചില പരീക്ഷണങ്ങൾ

നടത്തുകയുണ്ടായി. അദ്ദേഹം ഒരുപോലെയുള്ള രണ്ടു മരപ്പെട്ടി കൾ നിർമ്മിച്ചു. അതിലൊന്നിൽ ഭക്ഷണം നിറച്ചു. മറ്റേതു കാലിയായിരുന്നു. പരീക്ഷണത്തിനായി സർക്കസ്സു കമ്പനിയിലെ വലിയൊരു അഭ്യാസിയെ തന്നെ തിരഞ്ഞെടുത്തു. പെട്ടികൾ തുറക്കാതെ കാലിപ്പെട്ടിയും ഭക്ഷണപ്പെട്ടിയും തമ്മിലുള്ള വ്യത്യാസം മനസ്സിലാക്കുവാൻ ദിവിഡയൽസ് വേണ്ടി വന്നത്രെ.

ഇതും ഇതുപോലുള്ള പരീക്ഷണങ്ങളും തെളിയിക്കുന്നത് ആനകളുടെ ഗ്രഹണശക്തി വളരെ സാവധാനമാണെന്നാണ്. എന്നാൽ ഒരിക്കൽ ഗ്രഹിച്ചു കഴിഞ്ഞാൽ അതു മായാതെ കിടക്കും. ഇണങ്ങിയ ഒരാന പിന്നിട്ട കാടുകയറിപ്പോയി. 13 വർഷങ്ങൾ കഴിഞ്ഞു അതിനെ പിടിച്ചു. തുടങ്ങിയ പാപ്പാന്റെ അനുശാസനങ്ങൾക്കെല്ലാത്തിനും കൃത്യമായി തിരിയുകയും മാറുകയും ചെയ്തതായി റിക്കാർഡുണ്ട്.

പകവിട്ടൽ

ആനകൾ പക വീട്ടുമെന്നൊരു ധാരണ നമ്മുടെ നാട്ടിൽ പടൻ പടൻ പന്തലിച്ചിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ ശാസ്ത്രത്തിന്റെ കാഴ്ചപ്പാടിൽ അതു വെറും മിഥ്യയാണ്. അങ്ങിനെയെങ്കിൽ ശാന്തപ്രകൃതിയും വിധേയത്വവും തളംകെട്ടി നില്ക്കുന്ന ആനകൾ എന്തേ ചിലപ്പോൾ പെട്ടെന്നു ചിലരോടു ക്ഷോഭിക്കുകയും വയ്ക്കാവേലിക്കു മുതിരുകയും ചെയ്യുന്നതെന്നു ചോദിച്ചേക്കാം. സ്വന്തം പാപ്പാനുമാരെ ചവിട്ടിക്കീറി കൊലവിളിയും നടത്തി, കലി അടങ്ങിയ സംഭവങ്ങളും ഇല്ലാതില്ല.

പക്ഷെ ഇതൊന്നും ചൈരാഗ്യം കൊണ്ടല്ല. പെട്ടെന്നു വിറളികൊള്ളുകയും ഞെട്ടിമാറുകയും ചെയ്യുന്ന ഒരു പ്രകൃതിയുണ്ട് ആനകളുടെയിടയിൽ. മനുഷ്യരുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ അതിനു വേണ്ട മതിയായ കാരണങ്ങൾ കണ്ടില്ലെന്നു വരും, മേൽപ്പറഞ്ഞ

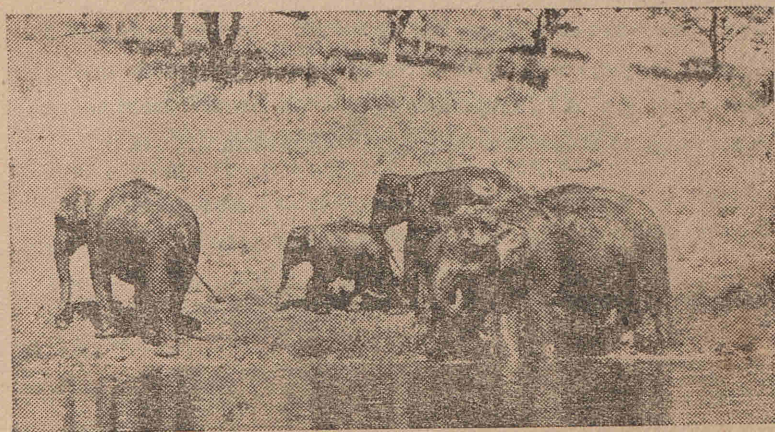
പ്രകാരം ഞെട്ടുകയും വിറളിപിടിക്കുകയും ചെയ്യുമ്പോൾ തല ചോരിലെ, പിന്തിക്കുവാനും വിചേകുപ്പുർച്ചം പ്രവർത്തിക്കാനും ഉള്ള ഭേദവും ഒന്നുകൂടി പ്രവർത്തനരഹിതമാകുന്നു. ഇത്തരം ശൂന്യത അനുഭവപ്പെടുമ്പോൾ അരുതാത്തതുപലതും ചെയ്യുപോയെന്നുവരും. സന്തത സാഹചാരികമായ പാപ്പാന്മാരാണ് ഈ അവസരങ്ങളിൽ ബലിയാടുകളായി മാറുന്നതെന്നുമാത്രം അല്ലാതെ പകുപ്പോക്കലിന്റെ പ്രശ്നമേ ഇവിടെയില്ല.

ജീവചരിത്രം

ഒരു കുഞ്ഞാറു പിറക്കുമ്പോൾ അതു സർവ്വതരം രോഗാധിതമായിരിക്കും. അതിന്നു അപ്പോൾ 85 മുതൽ 150 കിലോഗ്രാം വരെ തൂക്കമുണ്ടാകും. ജനിച്ചുവീണിട്ട് ഒരുമണിക്കൂറാകുമ്പോഴേക്കേയ്ക്ക് പിചുവെച്ചു നടക്കാൻ തുടങ്ങും. ഈ പ്രായത്തിൽ പൊന്നോമനയെ അധികം നടത്തി ക്ഷീണം പ്രദീപിക്കാതിരിക്കാൻ തള്ളിച്ചിയും കൂട്ടാനകളും പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കുകയും ഒന്നു രണ്ടു ദിവസം പിള്ളത്തൊട്ടിയിൽ നിന്നധികം ദൂരെ പോകാതെ പുറപ്പെറ്റി മേയുകയും ചെയ്യുന്നു.

നന്നേ കരുനിലെ തുമ്പിക്കൈ ചെറുതാകുമ്പോൾ അമ്മയുടെ മുൻകൈകളുടെയിടയിലുള്ള പാൽപ്പാത്രങ്ങളിൽ നിന്നു നന്നെത്തു കുടിക്കുവാൻ കുഞ്ഞാറുകൾക്കു വിഷമമില്ല 3-4 മാസത്തിൽ കൂടുതൽ മൂല കുടിപ്പിക്കാറില്ല. അപ്പോഴേക്കേയ്ക്കും തുമ്പിക്കൈയും വിഘാതമായി വരും. ആറക്കുട്ടികൾ മനുഷ്യരോട് വളരെ അടുത്തു ചെരുമാറാറുണ്ട്. മനുഷ്യക്കുഞ്ഞുങ്ങളോടാണ് അവർക്കു താല്പര്യം. സമപ്രായക്കാരാണല്ലോ ചങ്ങാത്തം പുലർത്താൻ പഠിയ്ക്കുന്ന ആളുകൾ. കുട്ടിക്കാലത്തെ കൃത്യതകളാൽ സമയം പോകുന്നതറിയുകയില്ല. മധുരപലഹാരങ്ങൾക്കും പഴങ്ങൾക്കും വേണ്ടിയുള്ള കൊതിയും ആത്മീയതയും അതുതാവാറുമാണ്. അന്തസ്സം ആഭിജാത്യമെല്ലാം കളഞ്ഞു കളിമെമ്പനും വരും പ്രാപ്യമെങ്കിൽ.

കാട്ടാനകൾ യൗവന പ്രായത്തിലെത്തുന്നതോടെ ജീവിത സവികളെ തേടിപ്പിടിക്കും. പരസ്പരം ആകർഷിക്കപ്പെട്ടവർ സ്നേഹവികാരങ്ങൾ പങ്കുവാനായി പരസ്പരം തലോടുകയും തു വിക്കെ കൂട്ടിപ്പിണച്ച് തോളോടു തോൾ ഉരുമ്മി നടക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. കൂട്ടുകാരികളുടെ പ്രീതിക്കായി ചില ആണാനകൾ നല്ല തീറിസാധങ്ങൾ തിരഞ്ഞു പഠിച്ച് കൈ കുമ്പിളിലാക്കി വിനയപൂർവ്വം സമർപ്പിക്കാറുണ്ട്. പലപ്പോഴും ഇങ്ങനെയുള്ള സ്നേഹവേഷികൾ മറുത്തവർ കാണാതെ മാറി ജീവിക്കുവാനുള്ള ധർമ്മിക ബോധം ആനകളിൽ മികച്ചു കാണുന്നുണ്ട്. താൻ ഒരു കുഞ്ഞിന്റെ മാതാവുകാൻ പോകുന്നു എന്നുള്ള ബോധവും കൈവരുന്നതോടുകൂടി പിടിയുന്ന തന്റെ ഇണയുമായുള്ള എല്ലാ ചങ്ങാത്തവും പിരിയുകയായി. പിന്നീട് അവർ ആനക്കൂട്ടത്തിലേക്കു തിരികെപ്പോരുന്നു. 19 മുതൽ 22 മാസങ്ങളാണ് ഗർഭധാരണ സമയം. ഭൂതലത്തിൽ ഇന്നുള്ള ജീവികളിൽ ഇതു ഒരു റിക്കാർഡാണ്. തിമിംഗലത്തിനുപോലും ഒരു വാഷ്‌മേ ആവശ്യമുള്ളൂ.

ഒരനയുടെ ശരാശരി ആയസ്സു 55 മുതൽ 60 വരെയാണു്. ജാനനകൾ കടന്നാക്രമിക്കുന്നതോടുകൂടി പല്ലുകളും ഓരോന്നായി കൊഴിയാൻ തുടങ്ങും. അതോടെ ആറാറും കഴിക്കാനുള്ള ബുദ്ധിമുട്ടു കലശലാകുകയായി. തന്നിമിത്തം ക്ഷീണം പെരുകുന്നു. ഇങ്ങനെ വേച്ചും വാറച്ചും തട്ടിയും മുട്ടിയും കുറച്ചു നാൾകൂടി മരണത്തെ വെല്ലുവിളിച്ചു് അവൻ ജീവിക്കും. പക്ഷെ, ഭാരിച്ച ശരീരം താങ്ങാനാവാതെ കൈകാലുകൾ നിവർത്തനം അനുഷ്ഠിക്കുന്നതോടെ “ചെരിയാതെ” നിവർത്തിയില്ല. പിന്നെ അവനെ പൊക്കുവാൻ അപ്പോളൊ 11 നേ തള്ളിവിട്ട റോക്കറ്റിനു തന്നെ കഴിയുകയില്ല.

ആനകൾ പല വിധത്തിൽ മനുഷ്യന്റെ ഒരു മിത്രവും ഉപകാരിയുമാണു്. സ്നേഹവും ആത്മാർത്ഥതയും നിറഞ്ഞ പെരുമാറ്റവും ശാന്തഗുഭീരമായ എടുപ്പും നടപ്പും കൊണ്ടു് എല്ലാവരുടേയും ശ്രദ്ധയും സൗഹൃദതയും സമ്പാദിക്കുവാൻ ഇവയ്ക്കു കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. പാറംചേൻ നടക്കുന്ന കാട്ടാനകളുടെ കുടുംബം രൂപവും ധർമ്മികബോധവും വിശ്വസാഹോദര്യവും സംസ്കാര സമ്പന്നരെന്നഭിമാനിക്കുന്ന മാനവനെപ്പോലും ലജ്ജിപ്പിക്കുമാറു് അപാരമാണു്, അത്യുൽകൃഷ്ടമാണു്. ശാസ്ത്രം എത്രകണ്ടു പുരോഗമിച്ചാലും മനുഷ്യൻ നന്നായില്ലെങ്കിൽ അതു ഒരു വലിയ നേട്ടമോ? ഈ കണ്ടുപിടുത്തങ്ങളെല്ലാം അവന്റെ നാശത്തിനു തന്നെയുള്ള ശവക്കുഴി തോണ്ടലല്ലേ? ആരറിഞ്ഞു!

—o—

കടൽജീവികളും ചില കെട്ടുകഥകളും

അനന്തമായ അലയാഴി രഹസ്യങ്ങളുടെ ഒരു കലവറയാണ്. സമുദ്രാഗാധത്തിൽ മനുഷ്യ മത്സ്യങ്ങളും കടൽ സ്പെങ്ങളും തേർവാഴ്ച നടത്തുന്നുവെന്നു വിശ്വസിക്കപ്പെട്ടിരുന്ന ഒരു കാലമുണ്ടായിരുന്നു. എന്നാൽ ഇന്ന് ചുളും വിളിക്കുകയും വിഷം തുപ്പുകയും ചെയ്യുന്ന കരിംനാഗങ്ങൾ ചിലരുടെ ചിന്താസന്താനങ്ങളായി മാറിയിരിക്കുകയാണ്.

ശാസ്ത്രത്തിന്റെ മുന്നേറ്റത്തിൽ പല രഹസ്യങ്ങളും പുറത്തു വന്നിട്ടുണ്ടെങ്കിലും അലയാഴിയുടെ അഗാധതയിൽ മുദ്രയിടപ്പെട്ടെന്നോണം സ്ഥിതിചെയ്യുന്ന ഒട്ടേറെ വസ്തുക്കൾ ഉണ്ട്. അന്തമറ വിസ്തൃതിയും, അതുതാവാഹമായ ആഴവുമുള്ള പാറാവാരിന്റെ രഹസ്യങ്ങൾ പലതും ഇനിയും അജ്ഞാതമായതിനാൽ കടൽ ഇന്നും ഒരു പോടി സ്വപ്നമാണ്. കടൽ ജീവികളെക്കുറിച്ചുള്ള അന്ധവിശ്വാസങ്ങൾക്കും കെട്ടുകഥകൾക്കുമോ കണക്കില്ല.

മനുഷ്യ-മത്സ്യങ്ങൾ.

സമുദ്രത്തിൽ മനുഷ്യ-മത്സ്യങ്ങൾ ഉണ്ടെന്നുപറക്കു വിശ്വസിച്ചിരുന്ന ഒരു കാലഘട്ടമുണ്ടായിരുന്നു. ഏതോ ഒരു മത്സ്യകന്യകയിൽ പിറന്ന മക്കളുടെ വംശക്കാരാണുപോലും ഇവർ. മെർമെയിഡുകളെ (ജലകന്യക-തല സ്ത്രീയുടേത്, ഉടലും വാലും മത്സ്യത്തിന്റേതും) പറ്റിപറയാത്ത ആംഗ്ലോകവികൾ തന്നെ ഉണ്ടെന്നു തോന്നുന്നില്ല. ഇത്തരം ജീവികൾ ഉണ്ടെന്ന് ഇന്നും വിശ്വസിക്കുന്നവർ ഇല്ലാതില്ല. ചിലർ ഇതിനു ദിക്സാക്ഷികളുമാണ്.!!

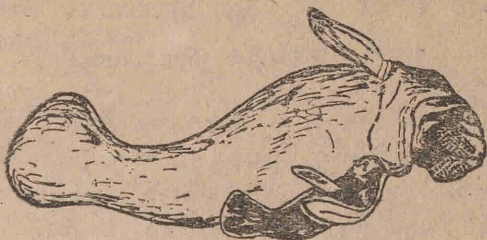
ഈജിപ്റ്റും, ചൈന മുതലായ രാജ്യങ്ങളിൽ വിദേശീയരായ കാട്ടിക്കാരെ ആകർഷിക്കുന്നതിനും പണം പിടയ്ക്കുന്നതിനും

നമായി പല കൃത്രിമങ്ങളും ഇന്നും നടക്കുന്നുണ്ട്. കരങ്ങളുടെ തലകൾ വളരെ സാമത്യപൂർവ്വം മത്സ്യങ്ങളുടെ ശരീരത്തിൽ ഇന്നിപ്പിടിപ്പിച്ചു അപ യഥാർത്ഥത്തിൽ അതേപടി കടലിൽ നിന്നും ലഭിച്ചതാണെന്നു സാക്ഷ്യപ്പെടുത്തി ആളുകളെ കബളിപ്പിക്കുകയും മുതലെടുക്കുകയുമാണ് പതിവ്. ഇപ്രകാരമുള്ള ഒരു മെർമെയിഡിന്റെ വാസ്തവീകതയെ ചോദ്യം ചെയ്തതിനു സുപ്രസിദ്ധ ശാസ്ത്രജ്ഞനായ ലിന്നയസ്സിനു പ്രാണശാസ്ത്രം ഹോളണ്ടിലെ ഒരു നഗരത്തിൽ നിന്നു പാലായനം ചെയ്യേണ്ടിവന്നു.

നമ്മുടെ നാട്ടിൽ ഇത്തരം നര-മത്സ്യങ്ങളുടെ കഥകൾ അധികം പ്രബലമല്ല. ഏതാണ്ടു മൃഗസമാനമായ തലയോടും മത്സ്യസദൃശമായ വാലോടും കൂടിയ കടൽപ്പശുക്കൾ, ആനകൾ, സിംഹങ്ങൾ, പന്നികൾ എന്നിവയാണ് ഇപ്രകാരമുള്ള കെട്ടുകഥകൾക്കു ജനം കൊടുക്കുന്നത്. നരമത്സ്യക്കഥകൾക്കു കാരണമുതരായ കടൽ ജീവികളെക്കുറിച്ചു രണ്ടു വാക്കു.

കടൽപ്പശുക്കൾ (Sea Cows)

ഇവ സാധാരണയായി അഴിമുഖങ്ങളിലും ഉൾക്കടലുകളിലുമാണ് വാസമുറപ്പിക്കുക. തികച്ചും സസ്യഭുക്കുകളാണിവർ. തലയുടെ ഭാഗത്തിനു ആദ്യനോട്ടത്തിൽ പശുക്കളുടേതിനോടു സാമ്യമുള്ളതിനാലും കടലിലെ പച്ചത്തോപ്പുകളിൽ കൂട്ടമായി മേയുന്നതിനാലുമാകാം കടൽപ്പശുക്കൾ എന്ന പേരിൽ ഇവ അറിയപ്പെടാൻ കാരണം. രണ്ടരമീറ്ററിലധികം നീളം വരുന്ന കടൽപ്പശുക്കളെ മന്നാർ ഉൾക്കടലിൽനിന്നു ലഭിച്ചിട്ടുണ്ട്. പ്രായത്തിനൊത്തു് ഇവയുടെ നിറത്തിലും കാര്യമായ വ്യതിയാനങ്ങൾ വരും. ബാല്യകാലത്തെ വെളുപ്പുനിറം ക്രമേണ ചാരനിറമായി മാറുന്നുണ്ട്.

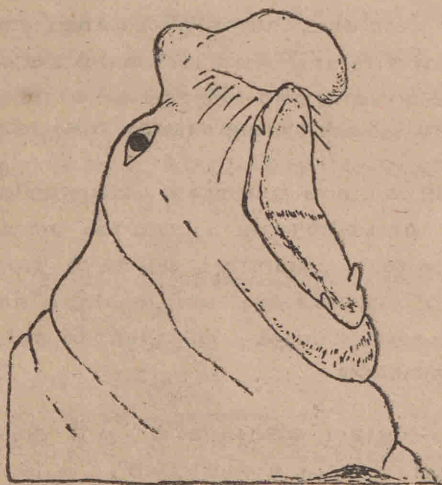
ഇവയുടെ മുൻകാലുകൾ തുഴയുന്നതിനുള്ള പങ്കായങ്ങളായി മാറിയിരിക്കുകയാണ്. പിൻകാലുകൾ അപ്രത്യക്ഷങ്ങളും. ഇവ കുഞ്ഞുങ്ങളെ പ്രസവിക്കുകയും പാലുട്ടി വളർത്തുകയും ചെയ്യുന്നു. തമിഴ്നാട്ടിൽ രാമനാഥ് ഡിസ്ട്രിക്റ്റിൽ മണ്ഡപത്തുള്ള മരൈൻ ഫിഷറീസ് സെന്റർ വക അക്വേറിയത്തിൽ ഒരു ജോടി കടൽ പശുക്കളെ കുറെ മുമ്പുവരെ വളർത്തുകയും അവയുടെ ജീവിത രീതിയെപ്പറ്റി കൂടുതൽ ഗവേഷണങ്ങൾ നടത്തുകയും ചെയ്തിരുന്നു.

ഇവ വളരെ വേഗം ഇണങ്ങുകയും വെള്ളത്തിന്റെ മീനെ പൊന്തിവന്നു കൈയ്യിൽനിന്നു പുല്ലും മറ്റും വാങ്ങിച്ചു തിന്നുകയും ചെയ്തിരുന്നു. തലതാഴ്ന്നു കിടത്തിൽ മുങ്ങിക്കിടക്കുന്ന ചോത്തുകളാണ് എന്നതോന്നും ജലപ്പുരപ്പിന്നു മീനെ പൊന്തി നില്ക്കുന്ന മുതുകുമാത്രം കണ്ടാൽ. ഇടയ്ക്കിടെ ശ്വസിക്കുവാനായി മുകളിൽ പൊന്തിവരും.

ജലാശയങ്ങളിലെ മരുപ്പച്ചയിൽ ഇവ കൂടും കൂട്ടമായി മേയുന്നത് ഒരു പ്രത്യേക രീതിയിലാണ്. പ്രിയങ്കരങ്ങളായ പായൽ വറ്റത്തിൽപ്പെട്ട ചെടികൾ അവിടവിടെയായി അറത്തുകൂട്ടം പിന്നെ സാവധാനം ഒരറ്റത്തുനിന്നു മെല്ലെ ശാപ്പിട്ടു തുടങ്ങും. ഇതിനിടയിൽ ശത്രുഭയമുണ്ടായാൽ ജീവൻകൊണ്ടു അവിടെനിന്നു കടന്നുകളയും. ഇവയുടെ മാംസം വളരെ സ്വാദുള്ളതത്രെ. ചൊരിച്ചാൽ പന്നിയിറച്ചിയേക്കാൾ ഒരുമടങ്ങു കൂടി മേന്മയേറിയതാണുപോലും

കടൽ ആനകളും (Sea Elephants) കടൽ സിംഹങ്ങളും (Sea Lions)

അതിശൈത്യമുള്ള ധ്രുവ പ്രദേശങ്ങളിൽ ജീവിക്കുന്ന “പി
നിപ്പീഡിയ” എന്ന ഗുപ്പിൽപ്പെട്ട മാംസഭുക്കുകളായ ജീവി
കളാണു് ഇവ. ഇവയും പാറം ചേന്റു് ജീവിക്കുന്നു. ഒരു
പാറത്തിനു് എപ്പോഴും ഒരു ലീഡർ കാണും. ഇവയിൽ
ആണുനെയ്യു് കൊമ്പുകളും നീളം കുറഞ്ഞ ഒരു തുമ്പിക്കൈ
യുണ്ടു്.

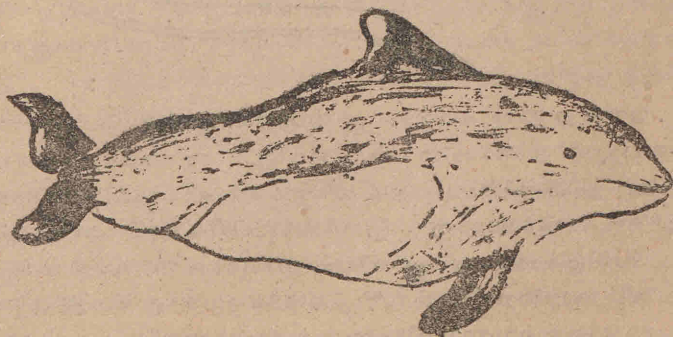

കടൽസിംഹങ്ങൾ കരകളടി കൂറപ്രകൃതരും പോരാളികളു
മാണു്. ഇണചേരുന്ന കാലത്തു പ്രതിരോധശീലകൾ തമ്മിൽ നട
ക്കുന്ന സംഘട്ടനങ്ങൾ വളരെ ഉഗ്രമാകുകയും ഇവയുടെ പോർ
വിളികളും അലച്ചുയും കൊണ്ടു് അന്തരീക്ഷം മുഖരിതമാകുകയും
ചെയ്യുന്നുണ്ടു്.

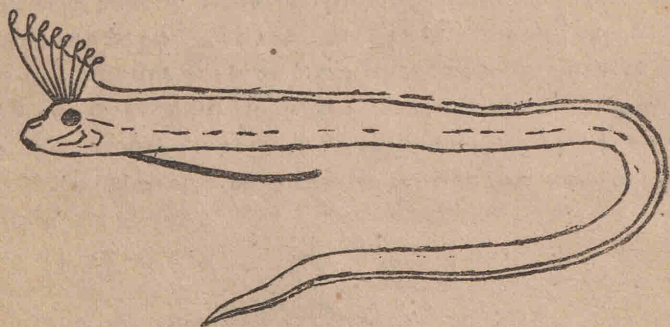
കടൽപ്പന്നികൾ

മനുഷ്യ മിത്രങ്ങളാണ് ഇക്കൂട്ടർ. ഇവരുടെ സേവനങ്ങളെ പറ്റി ധരിക്കാതെ പലദിക്കിലും ഇവയെ ഇറച്ചിക്കുവേണ്ടി കൊന്നുപോന്നു. തുറമുഖപ്രദേശങ്ങളിൽ കുത്തി മറിഞ്ഞു കൂത്താടുന്ന കടൽപ്പന്നികളെ കൂട്ടങ്ങളായാണ് കാണുക. കപ്പൽച്ചാലുകളിൽ മട വീഴാതെ സഹായിക്കുന്ന ഇവർ ശരിക്കും സേവനമാണ് ചെയ്യുന്നത്. കടൽപ്പന്നികൾ തിമിംഗല വർഗ്ഗത്തിൽ പെടുന്നു. അടുത്തകാലത്ത് പല രാജ്യങ്ങളിലും തുറമുഖ പ്രദേശങ്ങളിൽ കടൽപ്പന്നികളെ കൊല്ലുന്നത് നിയമം മൂലം തടഞ്ഞിട്ടുണ്ട്.

കടൽസപ്പുങ്ങം

ജനതാ മധ്യത്തിൽ സ്ഥലം പിടിച്ചിരിക്കുന്ന മറ്റൊരു ഭീതിക്കാരണം കടൽസപ്പുങ്ങമെങ്കിലുള്ള കഥകളാണ്. ഭീമാകാരമായ കടൽപ്പാമ്പുകൾ രാത്രികാലങ്ങളിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുകയും നരവേട്ട നടത്തുകയും ചെയ്തിരുന്നതായി വിശ്വസിച്ചിരുന്ന ഒരു കാലഘട്ടമുണ്ടായിരുന്നു. സംസ്കാരത്തിൽ വളരെ മുന്നേറിയ പല ജനതകളുടെ ഭാഷകളിലും സാഹിത്യ കൃതികളിലും ഇത്തരം കഥകൾ കാണാൻ കഴിയും. മാത്രമല്ല ഇത്തരം ഉഗ്രരൂപരായ സപ്പുങ്ങം കടൽ താഴ്വാരെ ആക്രമിക്കുന്നതായും തല ഉയർത്തി അപരരെ ഒന്നാന്നായി പിഴുങ്ങുന്നതായുള്ള ചിത്രങ്ങൾ കറവൊന്നുമല്ല.

ഇന്നും ഇത്തരം കടൽസപ്പുങ്ങം ഉണ്ടെന്നു വിശ്വസിക്കുകയും ഒച്ചപ്പാട് ഉണ്ടാക്കുന്നവരുമില്ലാതില്ല. അവരുടെ നിഗമനങ്ങൾക്ക് ഉപോത്സവലകമായ ചില കടൽ ജീവികൾ ഉണ്ടെന്നുള്ളത് ഒരു പരമാർത്ഥമത്രേ പ്രസിദ്ധദാർശനികനായ അരിസ്റ്റോട്ടലും, ഹരിതകാരനായ പ്ലിനിയും വിവരിക്കുന്ന കടൽസപ്പുങ്ങം ഭീമാകാരമായ 'ഇൽസ'-പ്രാവിന്റെ ആക്രമിയുള്ള മീനുകൾ-ആയിരുന്നുവെന്നാണ് ഇന്നു കരുതപ്പെടുന്നത്.

കുതിരയുടേതു പോലുള്ള തലയും തലയിൽ ചുവന്ന പൂവും ധരിച്ച സർപ്പങ്ങളെ പലരും കണ്ടതായി പറഞ്ഞുകേൾക്കുന്നുണ്ട് പ്രത്യേകിച്ചു കടൽ യാത്രക്കാർ. എന്നാൽ അവ പാമ്പുകളല്ലെന്നാണ് ഈ വിഷയത്തിൽ പ്രത്യേക ഗവേഷണം നടത്തിയ ഡാ. ഒരഡേമാൻസിന്റെ വിദഗ്ദ്ധാഭിപ്രായം. മറിച്ച് അതു 'റിബ്ബൺ ഫിഷസ്' റാടമീൻ എന്ന വർഗ്ഗത്തിൽപ്പെട്ട ഒരു തരം മത്സ്യങ്ങളാണ്. ഇവയിൽ പലതിനും 50 അടിയിൽ കൂടുതൽ നീളം വരും.

ഇവ സമുദ്രത്തിൽക്കൂടി വളഞ്ഞു പുളഞ്ഞു നീന്തുപോവുവലിയ സർപ്പങ്ങളുടെ പ്രതീതി ഉണ്ടാകുകതന്നെ ചെയ്യും. കോഴിപ്പുറത്താരുടെ തലയിലെ പൂച്ചപോലെ ഒരു ചൊടിപ്പ് ഇവയുടെ തലയിൽ നിന്നു ഉയർന്നു നില്ക്കുന്നുണ്ട്. 1808-ൽ ഓക്സിനി തീർത്തു അടിഞ്ഞതും 56 അടി നീളമുണ്ടായിരുന്നതും വളരെ ഒച്ചപ്പാടുകൾക്കു കാരണമുതമായതുമായ കടൽസർപ്പം ഇത്തരമൊരു റിബ്ബൺ ഫിഷായിരുന്നു.

നമ്മുടെ കായലുകളിലും അഴിമുഖത്തും ചിലപ്പോൾ തലയിൽ പൂവണിഞ്ഞ പെരുമ്പാമ്പുകളെ കണ്ടിട്ടുണ്ടെന്നു ശരിക്കു വരുമില്ലാതില്ല. ഒരുപക്ഷേ ഇത്തരത്തിലുള്ള വല്ല മത്സ്യങ്ങളെ കണ്ടിട്ടായിരിക്കണം സർപ്പങ്ങൾ എന്ന് അവർ വിധിയെഴുതിയതു്. ശാസ്ത്രലോകത്തിൽ ഇന്നോളം അറിയപ്പെട്ടിട്ടുള്ള വേറെ വലിയ കടൽസർപ്പങ്ങളില്ല.

“കോഴിപ്പുറം” “കാകോളി” എന്നീ നാമങ്ങളിലറിയപ്പെടുന്ന പൂളും ചിലിങ്കുകയും വിഷം തുപ്പുകയും ചെയ്യുന്ന കരിന്നാശങ്ങൾ ചിലരുടെ ചിന്താസന്താനങ്ങൾ മാത്രമാണെന്നാണ് കേരളത്തിലെ വിഷപ്പാമ്പുകളെപ്പറ്റി ഗവേഷണം നടത്തിയ ശ്രീ. കെ. ജി. അടിയോടിയുടെ അഭിമതം.

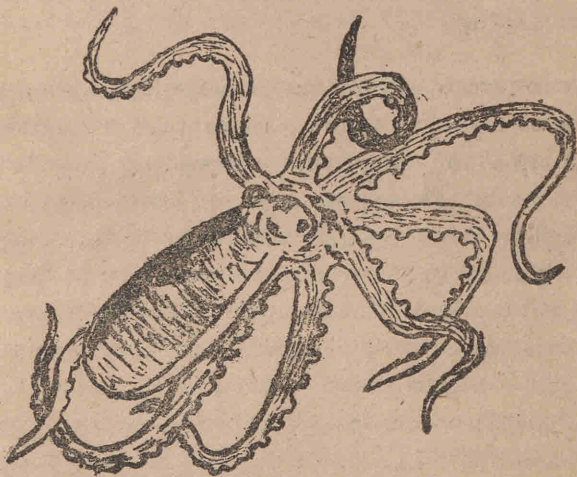
എന്നാൽ ഭീമാകാരരായ കടൽ സർപ്പങ്ങളുടെ പാർട്ട് കെട്ടുന്ന വേറെ ചില ജീവികളും കടലിലുണ്ട് എന്ന കാര്യം മറക്കാവുന്നതല്ല. അവയിലൊന്നാണ് തടിയൻ കട്ടിൽഫിഷ്, Cuttle Fish. ഇവയിൽ ചിലതിന് നീണ്ട കയറു മാതിരിയുള്ള രണ്ടു കൈകൾ ഉൾപ്പെടെ ഏതാണ്ട് അമ്പതടിയോളം നീളം വരും. വലിയ തിമിംഗലങ്ങളുമായി ഇവയ്ക്കു പ്രാണരക്ഷാർത്ഥം എറുമുട്ടേണ്ടിവരുന്നുണ്ട്. നീണ്ട കരങ്ങളുടെ സഹായത്താൽ ഇവ നടത്തുന്ന ജീവനരണയുദ്ധങ്ങൾ ദർശിച്ച ചില ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ പോലും അവയെ ഏതോ വൻ സർപ്പങ്ങളായി ചിത്രീകരിച്ചിട്ടുണ്ട്.

ഒന്നിനു പുറകെ ഒന്നായി വാലിൽ തൊട്ടെന്നപണ്ണം സഞ്ചരിച്ച ഇടയ്ക്കിടയ്ക്കു പൊങ്ങുകയും താഴുകയും ചെയ്യുന്ന തിമിംഗലങ്ങൾ, കടൽപന്നികൾ, കടൽസിംഹങ്ങൾ എന്നിവയും കടൽ സ്പെഷ്യലുകളുടെ റോളുകൾ ഭംഗിയായി അഭിനയിക്കുന്നുണ്ടെന്നാണ് ഡോ. ഒബ്ലൈമാൻസിന്റെ നിഗമനം.

—o—

അലയാഴിയിലെ വിചിത്ര ജീവികളും ചില അത്ഭുത പ്രതിഭാസങ്ങളും

കമ്പക്കയറുമാതിരിയുള്ള കൈകൾ കൊണ്ട് മനുഷ്യരെ വലിച്ചുതാഴ്ത്തി രക്തമുറിക്കുവാനുപയോഗിക്കുന്ന കിനാവള്ളികൾ (Octopus) പിശാചുക്കളല്ലേ? മരം കേറി മത്സ്യങ്ങളും മത്സ്യമൃഗങ്ങളും വെറും കെട്ടുകഥകളോ?

കിനാവള്ളി എന്ന ചേരിലറിയപ്പെടുന്ന “എട്ടുകാലൻ” നമ്മുടെ നാട്ടിൽ ഇതിനകം വളരെയേറെ ഒച്ചപ്പാടുണ്ടാക്കിയിട്ടുണ്ട്. “ഇതനാംചക്കി” പോലെ കിനാവള്ളിയും ചിലർക്ക് ഇന്നും ഒരു കുട്ടിപ്പിശാചാണ്. ആളുകളെ കാലിൽപ്പിടിച്ചു വ

ലിച്ച് താഴ്ത്തുന്നു എന്നു കരുതപ്പെടുന്ന ഈ വിഭാഗം പൊതിയാത്തേക്കാലേയുള്ളൊരു തലയും വക്കുപോലെയുള്ള എട്ടുകാലുകളുണ്ട്. ഈ കാലുകളിൽ ഒരററു മുതൽ മറ്റേ അററു വരെ “പ്രസ്സ് ബട്ടൺ” പോലെയുള്ള കപ്പകൾ ഉണ്ട്.

ഇതുപയോഗിച്ചാണ് സ്വയം അടച്ചുപൂട്ടുന്ന കക്കുകളും മറ്റും തുറക്കുവാൻ പുളിക്കാൻ നിഷ്പ്രയാസം സാധിക്കുന്നത്. ആകപ്പാടെ നോക്കുന്നതായാൽ “ഇതിയാൻ” ആകൃതിയിൽ ഒരു ശനി പിടിച്ചവനും വൃകൃതിയിൽ മറ്റൊരു മലനമാണ്. സമീപസ്ഥരായ സാധുജീവികളുടെ മേൽ ചാടിവിണ് ദീർഘങ്ങളും ബലിഷ്ഠങ്ങളുമായ കയറാമാരിരിയുള്ള കാലുകൾകൊണ്ട് കെട്ടിവരിഞ്ഞു അവശരാക്കി അപ്പാടെ ശാപ്പിടുകയാണു പതിവ്.

തങ്ങളെക്കുറവു പ്രസ്ഥലരായ ശത്രുക്കളോട് ഏറ്റുമുട്ടുമ്പോൾ എന്താണു കാലുകൾകൊണ്ട് പാറക്കല്ലുകളിൽ ചുറ്റിപ്പിടിച്ച് മറാവുകൊണ്ട് മല്ലയുദ്ധം നടത്തും. വാശിയേറിയ ഈ മൽസരങ്ങൾ ചിലപ്പോൾ എട്ടുകാലും ഒന്നെന്നായി നഷ്ടപ്പെട്ടു അടിയറ പറയുന്നതുവരെ നീണ്ടെന്നും വരും. കപ്പൽയാത്രക്കാരോടു പടപൊരുതി എട്ടുകാലുകൾ ഒന്നെന്നായി നഷ്ടപ്പെട്ടു പടക്കളത്തിൽ വീഴുന്ന ഭീമാകാരരായ കിനാവുള്ളികളുടെ അത്ഭുതചിത്രങ്ങൾ ചില സിനിമകളിൽ കാണിക്കാറുള്ളതു വളരെയേറെ മായം ചേർത്തിട്ടാണ് എന്നുവേണം വിചാരിക്കാൻ. കാരണം അത്രയേറെ വലിപ്പമുള്ള കിനാവുള്ളികൾ ശാസ്ത്രലോകത്തിനജ്ഞാതമാണ്. എങ്കിലും ചിലയിനം കിനാവുള്ളികൾ മനുഷ്യരേപിടിക്കുമെന്നതിൽ പക്ഷാന്തരമില്ല.

സാധാരണയായി ഇവ കടലുകളിലും കായലുകളിലുമാണു കാണുക. ചുരുക്കമായി അഴിമുഖത്തും, ഓരുകയററുള്ള നദിമുഖത്തും വാസമുറപ്പിക്കും. ചിലയിനം കിനാവുള്ളികൾ സമുദ്രം

ഗായങ്ങളിൽ മാത്രം കാണുന്നവയാണ്. അധികപക്ഷം പാറക്കെട്ടുകളുള്ള ജലാശയങ്ങളിലാണ് കാണപ്പെടുക. ഇന്ത്യയിൽ കച്ചു് ഉൾക്കടലിൽ പോർട്ടു് കാക്കാ ഭാഗത്തു് ഇവ സുലഭങ്ങളാണ്. പാറകളുടെ വിള്ളലുകളിലും കല്ലുകളുടെ കീഴെയുമായി ഇവയുടെ കുഞ്ഞുങ്ങളെക്കണ്ടാറുണ്ട്.

കിനാവള്ളിക്കുഞ്ഞുങ്ങൾ വളരെ നാണംകുണങ്ങികളാണ്. കൈയ്യിലെടുത്താൽ വിളാമിഞ്ഞളിപ്പും. നമ്മുടെ കാലുകളിൽ കൂടി നടക്കുവാൻ പറഞ്ഞാൽ തോട്ടപ്പൂക്കളെപ്പോലെ കിടന്നിട്ടുകൊണ്ടു പരക്കും പാഞ്ഞുനടക്കും. ഉന്നിറങ്ങി രക്ഷപ്പെടുവാനുള്ള ഇവയുടെ ബലപ്പാടുകളാൽ സഹതാപമേതോന്നുകയുള്ളു. സാഹചര്യങ്ങളുമായി ഇണങ്ങിച്ചേരുവാൻ നിറം മാറുന്നതിനുള്ള ഇവയുടെ കഴിവും വിസ്താരവഹമാണ്.

നമ്മുടെ നാട്ടിൽ വളരെ അപൂർവ്വമായി മാത്രമേ ഇവ പ്രത്യക്ഷപ്പെടാറുള്ളൂ. അതും വളരെ ചെറിയ ഇനങ്ങൾ. മനുഷ്യരെ വലിച്ചു താഴ്ത്തുവാനോ, വരിഞ്ഞു കെട്ടുവാനോ ഇവയ്ക്കു പ്രാപ്തിയില്ല. കുളിക്കാൻ പോകുന്നവരെ വലിച്ചുതാഴ്ത്തിക്കൊണ്ടുപോകുന്ന തരം കിനാവള്ളികളുടെ കഥകൾ നമ്മുടെയിടയിൽ സുലഭമാണ്. ഏതായാലും ഒട്ടും ഉപ്പുരസമില്ലാത്ത ജലാശയങ്ങളിൽ ഇവ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുക അസാധ്യം. പിന്നെ പുഴകളിൽ അവിടെയുണ്ടു്, ഇവിടെയുണ്ടു് എന്നാക്കുപ്പായുന്നതു വെറും ജപ്തനങ്ങൾ ആണ്. ആരെങ്കിലും യദൃച്ഛയാ മുങ്ങിമരിച്ചാൽ അതു് ഒന്നുകിൽ കിനാവള്ളി പിടിച്ചതു്, അല്ലെങ്കിൽ “അറകൊല” താഴ്ത്തിയതു് എന്നായി കിംവദന്തി.

നീന്തൽ നല്ലപോലെ അറിയാവുന്ന വക്കുപോലും ചിലപ്പോൾ തുഴഞ്ഞുകയറി രക്ഷപെടാൻ സാധിച്ചില്ലെന്നുവരും. കടലുകളിലും കായലുകളിലുമുണ്ടെങ്കിൽ, ചീങ്കണ്ണി, സ്രാവ് മുതലായവയുടെ ആക്രമണവും ഉണ്ടാകാം. മനുഷ്യനെ വേട്ടയാടുന്ന

തരം വലിയ സ്രാവുകൾ ഉണ്ട്. തിമിംഗലങ്ങളെക്കാൾ ഇത്തരം സ്രാവുകൾ കൂടുതൽ ചെറിയതാണ്. പ്രോഫറാടിയത്താണെ വിഴുങ്ങിയതും മൂന്നടിവസത്തിനുശേഷം കരയിലേക്കു കക്കിയതും ഇവരിൽ ഒരുത്തനായിരുന്നുവെന്നാണ് (Mian Eater Shark) ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാരുടെ അഭിപ്രായം. മെഡിറ്ററേനിയൻ ഉൾക്കടലിൽ തിമിംഗലങ്ങൾ വസിച്ചതായി ഗവേഷണങ്ങൾ തെളിയിക്കുന്നില്ല.

തിമിംഗലങ്ങളുടെ കൂട്ടത്തിലെ പ്രബലരും ഭീമാകാരമായ വൃഷ്ണികൾ (Baleen Whales) നിരപദവികൾ എന്നു മാത്രമല്ല അവ വെള്ളത്തിന്റെ ഉപരിതലത്തു കാണുന്ന നിസ്സാരങ്ങളായ സസ്യങ്ങളേയും ചെറുജീവികളേയും (Plankton) മാത്രം ആഹരിച്ചു ജീവിക്കുന്നു. (ഇവയെ വായിലുള്ള ഒരു പ്രത്യേകതരം അരിപ്പ ഉപയോഗിച്ചാണ് ശേഖരിക്കുന്നത്.)

തിമിംഗലങ്ങൾ കുഞ്ഞുങ്ങളെ പ്രസവിക്കുകയും പാലുട്ടി വളർത്തുകയും ചെയ്യുന്നു ജനിക്കുമ്പോൾ തന്നെ കുഞ്ഞുങ്ങൾക്കു പത്തിരുപതുടി നീളം വരും. ഏതാണ്ട് നാല്പതുടി ആകുന്നവരെ തിമിംഗലക്കുഞ്ഞുങ്ങൾ അമ്മമാരെ പാലിനുപേണ്ടി അലട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കും. കുഞ്ഞുങ്ങൾ സാധാരണയായി ഒറ്റപ്പുരാടങ്ങളാണ്. ഏഴു കുഞ്ഞുങ്ങൾവരെ ഒരു തള്ളയുടെ ഉദരത്തിൽ കണ്ടതായ അസാധാരണ സംഭവങ്ങളുമുണ്ട്. ഇവരുടെയിടയിൽ കുറെയൊക്കെ മാത്രം പിതൃ പുത്ര ബന്ധങ്ങളും കുടുംബജീവിതവും നിലവിലിരിപ്പുണ്ടെന്നുള്ളതു വിസ്മയാവഹംതന്നെ.

മരംകേറി മത്സ്യങ്ങൾ

വളരെ ഉയരമുള്ള മരങ്ങളിൽ മത്സ്യങ്ങളെ കണ്ടതായും അതിന്റെ വെളിച്ചത്തിൽ മത്സ്യങ്ങളിൽ ചിലതു മരംകേറികൾ ആണെന്നു വിശ്വസിക്കുന്നതായും റിപ്പോർട്ടുകൾ ഉണ്ട്. മത്സ്യ

ങ്ങളുടെയിടയിൽ ചിലയിനം പേച്ച് (Perch) പെരിദപ്താൽ മസ് (Periopthalmus) തുടങ്ങിയവയ്ക്കു കരയിൽ അനായാസം സഞ്ചരിക്കുന്നതിനും ശ്വസിക്കുന്നതിനും സാധിക്കുമെന്നുള്ളതു ശരിയാണു്. ചിലപ്പോൾ വിശുമാത്മം ജലാശയത്തിൽ മുട്ടി നില്ക്കുന്ന മരക്കമ്പുകളിൽ കയറിയിരുന്നുകൊണ്ടു് കാറു കൊള്ളാറു മുണ്ടു്. എന്നാൽ നെട്ടനെ നിവൻ നീല്ക്കുന്ന ഉയരമുള്ള മരങ്ങളിൽ സ്വയമേ എത്തിച്ചേരുന്ന എന്നു പറയുന്നതു ശാസ്ത്രലോകത്തിനു ദഹിക്കാത്ത വസ്തുതയാണു്.

മത്സ്യമഴകൾ

പുറമെങ്ങും മനുഷ്യവാസമില്ലാത്ത ഒറ്റപ്പെട്ട ജലാശയങ്ങളിൽ മത്സ്യങ്ങൾ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുന്നതെങ്ങിനെ? മഴപെയ്യുമ്പോൾ മത്സ്യങ്ങളും അക്കൂട്ടത്തിൽ വരുന്നതെങ്ങിനെ, എന്നു തുടങ്ങിയതെല്ലാം ഇന്നു മിക്കവാക്കും ഒരു പ്രശ്നമേയല്ല. ഇത്തരം അനുഭവങ്ങൾ നമ്മുടെ നാട്ടിൽ അപൂർവ്വമാകയാൽ ഇക്കാര്യങ്ങളെപ്പറ്റി പലരും ചിന്തിക്കാറുമില്ല.

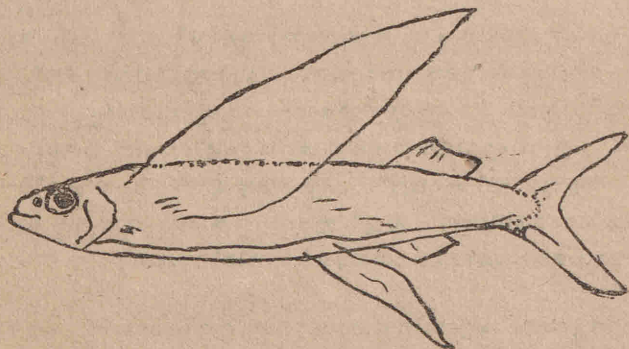
ലോകത്തിന്റെ പല ഭാഗത്തുനിന്നുമായി ഇതിനകം അമ്പതോളം മത്സ്യമഴകളുടെ വാർത്തകൾ പുറത്തു വന്നിട്ടുണ്ടു്. മൂന്നാം നൂറ്റാണ്ടിന്റെ ആദ്യ ദശകങ്ങളിൽ പ്രത്യക്ഷപ്പെട്ട അത്തേനേയസു് എന്ന ഗ്രന്ഥകാരന്റെ കുറിപ്പുകളിലാണു് ഇത്തരം വിവരണം ആദ്യമായി കണ്ടതു്. ഏതാണ്ടു മൂന്നു ദിവസം ദീർഘിച്ചുവത്രേ ഒരു മത്സ്യമഴ. ഇതു് ഇടവപ്പാതിക്കു നമ്മുടെ നാട്ടിലുണ്ടാകുന്ന തോരാമഴപോലെയായിരുന്നിരിക്കണം.

മത്സ്യങ്ങൾ എങ്ങിനെയാണു് അന്തരീക്ഷത്തിൽ എത്തിച്ചേരുക? എഗ്ലിനി (Eglini) എന്ന ശാസ്ത്രജ്ഞന്റെ പൊതുവെ സ്വീകൃതമായ അഭിപ്രായപ്രകാരം ഇവ കടൽ ക്ഷോഭങ്ങളിലും പിശകുകളിലും, ചുഴലിക്കാറ്റുകളിലും പെട്ടു വായുമണ്ഡലത്തിൽ

എത്തിച്ചേരാം. പിന്നീട് ആകാശമണ്ഡലത്തിൽ ഉഗ്രമായ കാറ്റിൽപ്പെട്ട് കാർമ്മേലങ്ങളോടൊത്തു യാത്ര ചെയ്തുകയും മഴത്തുള്ളികളുടെയുടെ ആലിപ്പും പോലെ ഭൂമിയിൽ നി പതിക്കുകയും ചെയ്യും. ജലപ്പുറപ്പിൽ കൂട്ടമായി സഞ്ചരിക്കുന്ന ചെറുതരം മത്സ്യങ്ങളാണ് മഴകളിലൂടെ പ്രത്യക്ഷപ്പെടുക. വാ സയോഗ്യമായ ജലാശയങ്ങളിൽ പതിച്ചാൽ ഇവയിൽ ചിലരെങ്കിലും ജീവിക്കുന്ന വരാം. ഇത്തരം മത്സ്യമഴപഴിയായി ഉയർന്ന മരങ്ങളിലും മത്സ്യങ്ങൾ കാണപ്പെട്ടേക്കാം, ആകസ്മികമായി.

പറക്കുന്ന മത്സ്യങ്ങൾ.

പറക്കുന്ന മത്സ്യങ്ങളുടെ അസ്തിത്വം ഒരു കെട്ടുകഥയല്ല. ഏതാണ്ട് 200 ഗജം ദൂരം പറക്കുവാൻ കഴിവുള്ള മത്സ്യങ്ങൾ ഇന്നുമുണ്ട്. എക്സോസീററസ് (Exocoetus) സിപ്പിലൂറസ് (Cypsilurus) ഗാസ്റ്ററോപെലിക്സ് (Gastropelix) എന്നീ മത്സ്യങ്ങൾ ഈ സിദ്ധിയുള്ളവരാണ്.

ഇവയുടെ ചെങ്കിളികളോടു മേന്മയുള്ള ഫിൻസ് (Pectoral fins) ചിറകുകൾ പോലെ രൂപം കൊണ്ടിരിക്കുകയാണ്. നീള

മുള്ള വാലിന്റെ സഹായത്താൽ കുതിച്ചുയർന്നിട്ടു, മേല്പറഞ്ഞ ചിറകുകളുടെ സഹായത്താൽ അന്തരീക്ഷത്തിൽ വായു സഞ്ചർദ്ദത്തെ ഉപയോഗപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് മുന്നോട്ടു ഗമിക്കുവാൻ (Gliding) ഇവയ്ക്കു സാധിക്കും. പക്ഷെ, പക്ഷികളെപ്പോലെ ചിറകു് അടിച്ചു പറക്കുവാൻ ഇവ അശക്തങ്ങളാണ്. കൂട്ടംകൂട്ടമായിട്ടാണ് ഇത്തരം മത്സ്യങ്ങൾ സമുദ്രനിരപ്പിൽ കറങ്ങുക. നിസ്സാരമായ ഒരു ചലനം മതി ഇവ അമ്പരന്നു പറക്കുവാൻ. ലക്ഷ്യം തെറ്റി പലപ്പോഴും ഇവ ബോട്ടുകളിൽ വന്നു വീഴാറുണ്ട്. തങ്ങളെ വെട്ടിവിഴങ്ങുവാൻ പുറകെ പാഞ്ഞെത്തുന്ന ശത്രുഗണത്തെ കബളിപ്പിക്കാനും അങ്ങനെ രക്ഷപ്പെടാനുമായിട്ടാണ് ഈ സിദ്ധി പ്രകൃതിനാഥൻ ഇവയ്ക്കു കനിഞ്ഞരുളിയതു്.

—o—

സമുദ്രാഗാധതയിലെ അത്ഭുതമത്സ്യങ്ങൾ

മത്സ്യങ്ങളുടെ ഇടയിലുണ്ട് മുവർഗ്ഗീയതയും ഗ്രൂപ്പറാഷ്വീയവും. ചുരുപാടുള്ള സാധുജീവികളെ ചൂഷണം ചെയ്യുക, വേണ്ടിവന്നാൽ അവരെത്തന്നെ വലിയ മന: ക്ഷുദ്രയും കൂടാതെ വെട്ടിവിഴുക്കുക: ഇതാണ് സമുദ്രാഗാധത്തിലെ സാമാന്യമായ സാമൂഹ്യ നീതി. തന്ത്രവും വക്രതയും തനിനിറത്തിൽ അവിടെ വിലപ്പോകും. തരംപോലെ തടിമിടക്ക കാണിക്കാനും തക്കംപോലെ ഒളിച്ചുകളി നടത്താനും ഇന്നാട്ടുകാർ അതിചതുരരാണ്.

ഏതാണ്ട് ഇന്നാരു ചരം ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ പോലും സംശയബുദ്ധ്യം വീക്ഷിച്ചിരുന്ന ഒരു വസ്തുതയാണ്, അലയാഴിയുടെ അഗാധതയിൽ ജീവസന്ധാരണം സാധ്യമാണോ എന്ന കാര്യം. അനേക ടൺ വരുന്ന ജലസമ്മർദ്ദം, അതിരൂക്ഷമായ ഭക്ഷണപ്രശ്നം, മരവിപ്പിക്കുന്ന അതിശൈത്യം, ജീവിതകാലം മുഴുവൻ നീളുന്ന അന്ധകാരപൂർണ്ണമായ രാത്രികാലങ്ങൾ എന്നിവയാണ് ഈ സംശയത്തിന് നിദാനമായ ചില വസ്തുതകൾ. ഇങ്ങനെയുള്ള സമുദ്രാഗാധങ്ങളിൽ ജീവികൾ ഉണ്ടെന്നു വന്നാലും 'നട്ടെല്ലികളു' (Vertebrates)ടെ ആസ്തിക്യം തികച്ചും അസാധ്യമെന്നായിരുന്നു ശാസ്ത്രലോകത്തിലെ പരക്കെയുള്ള വിശ്വാസം. ഈ തെറ്റിദ്ധാരണയ്ക്ക് എതിരായി വിധിയെഴുതിയത് ലോകത്തിലേയ്ക്കും വെച്ചും ആഴമേറിയ മരിയാനാ ഭണ്ഡിലെ 'ചലഞ്ചർ ഡീപ്പിന്റെ' (Challenger Deep) കീഴടക്കമാണ്.

മരിയാനാ ഭണ്ഡ്

പസഫിക് സമുദ്രത്തിൽ ജപ്പാൻ ദ്വീപു സമൂഹങ്ങളിൽപ്പെട്ട മരിയാനാ ദ്വീപിന്റെ തെക്കുവശത്താണ് മേൽപ്പറഞ്ഞ

ഞെ, “ചലഞ്ചർഡിപ്പം” സ്ഥിതിചെയ്യുന്നത് സമുദ്രനിരപ്പിൽനിന്നും 35,800 അടി, അതായത്, ഏതാണ്ട് ഏഴ് മൈൽ വരും അതിന്റെ അഗാധത. മനസ്സിലാമനയ്ക്കാടയെ കീലും മാനവന്റെ കാലടികളുടെ മുമ്പിൽ തലകുനിച്ച പ്രഗത്ഭനായ എം.പി.സി. 29140 അടി പൊക്കമേയുള്ളു. പക്ഷേ മറിയാനാടിഞ്ചിന്റെ അഗാധതയോടു താരതമ്യപ്പെടുത്തുമ്പോൾ അംബരപുംബിയാൽ എം.പി.സി.ന്റെ പ്രതാപം നിഷ്പ്രഭമായിപ്പോവുകയാണ്. വളരെ നാളുകളായി ശാസ്ത്രജ്ഞന്മാർ കൊതിച്ചിരുന്നു. മറിയാനാടിഞ്ചിന്റെ രഹസ്യങ്ങൾ പുറത്തു കൊണ്ടുവരുവാൻ. എന്നാലതു സാധിച്ചിട്ടു ഇന്നധികമായില്ല.

ഇതിനകം പല സമുദ്രഗർത്തങ്ങളെ കീഴടക്കി ഉപഗ്രഹസാക്ഷിയാർജ്ജിച്ച ജാക്വസ് പിക്കാർഡ്, യു.എസ്. നേവിയിലെ ഒരു ലാഫ്റ്റ് റിനർഡ് ഡോൺവാൽഷ് എന്നിവരാണ് ഈ മഹത് നേട്ടത്തിന്റെ സൂത്രധാരകന്മാർ. “ടീസ്റ്റേ” എന്ന ഓമനപ്പേരുള്ള ഒരു ബേത്തിസ്റ്റാഫ് വഴിയാണ് അവർ ബേത്തിലിറങ്ങിയത്. 200,000 ടൺ ജലസമ്മർദ്ദവും പേറിക്കൊണ്ടുള്ള ടീസ്റ്റേയുടെ അഞ്ചു മണിക്കൂർ സമരത്തെ യാത്ര തികച്ചും ആകാംക്ഷാപൂർണ്ണമായിരുന്നു. അവിശ്വസനീയമായ ഒരു കാഴ്ചയാണ് ആ അലയാഴിയുടെ അഗാധതയിൽ അവർ കണ്ടത്; അതാ, നക് മാതിരിയുള്ള (Flat Fish) ഒരു മത്സ്യം കുറഞ്ഞത് ഒരടി നീളവും അരയടി വീതിയും കാണും ചങ്ങാതിക്കു.

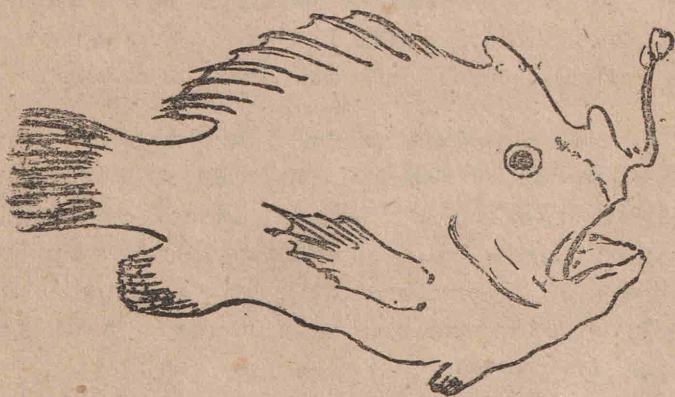
ജലാശയങ്ങളുടെ അടിത്തലത്തിൽ മണ്ണിൽപ്പൂണ്ടുകിടക്കുന്ന ചൈതന്യരഹിതമായ ഒരു കൂട്ടം മത്സ്യങ്ങളാണ് നക് എന്ന പേരിൽ അറിയപ്പെടുന്നത്. ഇവയുടെ കണ്ണുകൾ രണ്ടും ഒരു വശത്താണ്. ജനിക്കുമ്പോൾ മറുമീനുകളെ പോലെ കണ്ണുകൾ ശരീരത്തിന്റെ ഇരുഭാഗങ്ങളിലായിട്ടാണു കാണുന്നതെങ്കിലും പന്നീട്ട സ്ഥാനഭേദമുണ്ടാകുകയാണു ചെയ്യുന്നത്. ദേഹം ഇല പോലെ പരന്നിരിക്കും.

എന്നും അന്ധകാരനിബിഡമായ തന്റെ രാജ്യസീമയിലേയ്ക്കു വെള്ളിവെളിച്ചവും പേറിവന്ന ടീസ്റ്റേയുടെ ആഗമനത്തിൽ പ്രതിഷേധം രേഖപ്പെടുത്തിക്കൊണ്ട് നമ്മുടെ ചങ്ങാതി ആ നീണ്ട നിശീമിനിയുടെ മറ്റൊരുഭാഗത്തേയ്ക്കു് സാവധാനം നീന്തിമറഞ്ഞു. അവൻ “നട്ടെല്ലികളുടെ” വംശത്ത. ലുള്ളവനാണു് എന്നതിൽ ആക്ഷം സംശയമില്ല. ഇതോടെ, സമുദ്രത്തിന്റെ അത്യുഗാധതയിൽപോലും ഉയന്നു ഗ്രേഡിൽപ്പെട്ട ജീവികൾ ഉണ്ടെന്നുള്ള കാര്യം അവിതർക്കിതമായിത്തീർന്നിരിക്കയാണു്.

നീണ്ടരാത്രികൾ

ഇത്ര അഗാധതയിലും ജീവജാലങ്ങൾ സസഖം ജീവിക്കുന്നുണ്ടെന്നുള്ളതു് തികച്ചും വിസ്തരാവാഹമാണു്. ജീവൻ അപകടത്തിലാക്കുന്ന ഒട്ടേറെ ഘടകങ്ങൾ ഉണ്ടെങ്കിലും അവയെല്ലാം ഇവ അതിജീവിക്കുന്ന വിധം ഭാർത്താൽ അതിലും അതുതാവാഹം.

ആദ്യമായി പ്രകാശത്തിന്റെ കാര്യമെടുക്കാം സൂര്യരശ്മികൾ ജലാന്തർഭാഗത്തു അധികം ഇറങ്ങിച്ചെല്ലാറില്ല. ഏതാണ്ടു് 1200 അടിക്കു താഴെ പ്രകാശം ഇല്ലെന്നുവേണം പറയുവാൻ. ആഴം കൂടുംതോറും അന്ധകാരത്തിന്റെ പാരമ്യം കൂടിവ

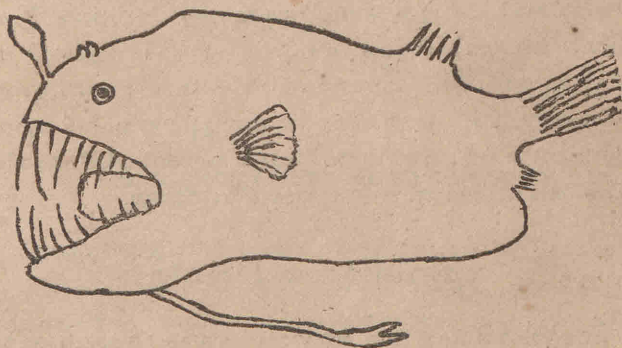

രികയാണ്. സമുദ്രാശയതകളിൽ അങ്ങിനെ നീണ്ട രാത്രി കാലങ്ങൾ മാത്രമേയുള്ളൂ.

ഒരിക്കലും സൂര്യപ്രകാശം കണ്ടിട്ടില്ലാത്ത ഇവിടത്തെ കുടി പാർപ്പുകാർക്ക് നിരവധി പ്രശ്നങ്ങൾ പരിഹാരമാകേണ്ടതായി ട്ടുണ്ട്. പരസ്പരം തിരിച്ചറിയുക, ശത്രുക്കളിൽനിന്നും ഭാടിയകലുക, ഭക്ഷണസാധനങ്ങൾ തേടിപ്പിടിക്കുക എന്നിങ്ങനെ പലതും. ഈ വൈതരണികളെയെല്ലാം മറികടക്കുവാൻ ഇവിടത്തെ ഇരുട്ടിന്റെ സന്തതികൾക്കു പല മാർഗ്ഗങ്ങളുണ്ട്.

പലരുടെയും കണ്ണുകൾ വളരെ വലുതാണ്. മറുചില തിന്റെ കണ്ണുകൾ കുഴൽക്കണ്ണാടിമാതിരിയും ഏതോ അച്ചുതണ്ടിന്മേൽ വച്ചുപിടിപ്പിച്ചിരിക്കുന്ന മട്ടിലും കാണപ്പെടുന്നു. സർവ്വസാധാരണയായികാണുന്ന പ്രത്യേകത ദോരത്തുപലയിടത്തുമുള്ള സ്വയം പ്രകാശിതങ്ങളായ ചെറുപന്തങ്ങളാണ്. ഫോട്ടോസ്റ്റോമിയാസ്റ്റ് (Photo Stomias) ഗാസ്റ്ററോ സ്റ്റോമിയാസ എന്നീ മത്സങ്ങൾക്കു തലമുതൽ വാലുവരെ ദോരത്തു ഇരുവശങ്ങളിലായി ഇത്തരം പ്രകാശിത ഗോളങ്ങൾ ഉണ്ട്.

കൂരിരുൾ നിറഞ്ഞ രാത്രികളിൽ കെടാവിളക്കുമായിനടക്കുന്ന മിന്നാമിനുക്കുകളെപ്പോലെ കൈവിളക്കുകളും പേറി റോന്തു

പുറന്ന ജീവികൾ കടലിന്റെ ആഴത്തിൽ ഒട്ടനേകമാണ്. ഇത്തരം മത്സ്യങ്ങൾ “റാത്ത് വിളക്കുകൾ” എന്ന പേരിലറിയപ്പെടുന്നു.

മുന്തിയറപ്പന്മാർ

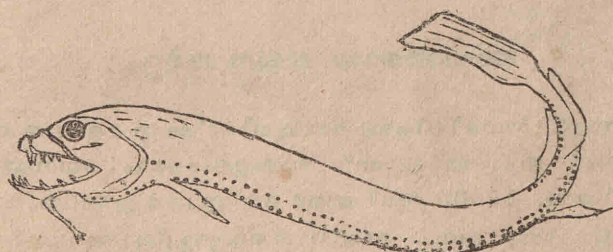
“ചുണ്ടൽക്കാർ” (Anglers) എന്നു വിളിക്കപ്പെടുന്ന വേറേ ഒരു കൂട്ടരുണ്ട്. ഇവർ വെളിച്ചം വീശുന്ന ഗോളാകൃതിയിലുള്ള ഒരു പന്തം നിട്ടിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ടു നടക്കും. ചുണ്ടലിലെ ഈയെന്നപോലെ ഈ പ്രകാശഗോളങ്ങളാൽ ആകർഷിക്കപ്പെട്ട് വയറിന്റെ എരിച്ചിലടക്കുവാൻ കാടിയടുക്കുന്ന നിഷ്പക്ഷജകരായ സാധുജീവികളെ അതേപടി സ്വാഗതം ചെയ്താഹരിച്ച് സുഖലോലുപരായി കഴിയുകയാണ്, ഈ നേതൃത്വനൃന്മാരുടെ സമുദായസേവനം. ഈ ചുണ്ടലുകൾക്കു ചിലപ്പോൾ വളരെയധികം നിളംകാണം.

വേറെ ചിലർക്കു കണ്ണുകളേയില്ല ചുണ്ടിന്റെ അടിഭാഗത്തായി ഞാത്തിയിട്ടിരിക്കുന്ന സ്പർശശക്തിയേറിയ ചില മരടുകളും തൊണ്ടുകളും കൊണ്ടാണ് സമീപസ്ഥലോകത്തിലെ സ്ഥിതിവിശിഷ്ടരായ ഇവ മനസ്സിലാക്കുന്നത്. സ്വയം പ്രകാശിതങ്ങളായ അന്ധജീവികളെ ദേഹത്തു പലയിടത്തുമായി തൂണി പിടിപ്പിച്ചു അവയുടെ പ്രകാശത്തിൽ കാലയാപനമാഗ്നം തേടി പോകുന്നവരുണ്ട്. ശത്രുക്കളെ അമ്പരപ്പിക്കാനായി പുറമുള്ള വെള്ളത്തിൽ വെളിച്ചത്തിന്റെ മാർകലക്കിയിട്ട് അതിന്റെ മറവിൽ തെന്നിമാറുന്ന വിദ്വാന്മാരും വിരളമല്ല.

വയറിന്റെ പോർവിളി

സമുദ്രാഗാധതകളിലെ മറ്റൊരു പ്രശ്നം ഭക്ഷണ ദൗർലഭ്യമാണ്. ആഴിയുടെ ഉപരിതലത്തിൽ ജീവിക്കുന്ന മത്സ്യങ്ങൾ

ഇൽ നല്ലൊരു പക്ഷം സസ്യജാലങ്ങളെ ആശ്രയിച്ചാണ് ഉപജീവനം നടത്തുക. എന്നാൽ സമുദ്രാഗാധതകൾ സൂര്യപ്രകാശ രഹിതമാകയാൽ സസ്യജാലരഹിതവുമാണ്. സമുദ്രത്തിന്റെ ഉപരിതലത്തിൽനിന്നും ചത്തുകെട്ടിറങ്ങുന്ന പലതരം ജീവികൾ, ചീഞ്ഞഴിഞ്ഞ സസ്യജാലങ്ങൾ എന്നിവയാണ് ഈ നാട്ടുകാരുടെ പ്രധാന ഭക്ഷണം. ഉള്ളപ്പോൾ ഭാണ്ഡം എന്ന തത്വമാണ് ഇവർക്കു എല്ലാവർക്കും. ഭാഗ്യക്കുറി വീണ്ട ചിലപ്പോൾ കിട്ടുന്ന മലപ്പോലെയുള്ള ഭോജ്യ സാധനങ്ങൾ പൂട്ടി വയ്ക്കുവാൻ പറ്റിയ ബലുൺമാതിരി വികസിതങ്ങളായ ആമാശയങ്ങളാണ് ചില വികൃതന്മാർക്കുള്ളത്. പലപ്പോഴും തങ്ങളെക്കാൾ ഭീകരമായ ഭോജനപിണ്ഡങ്ങളെ വെട്ടിവിഴുത്ത് “ശാപ്പാട്ടു”രാമന്മാരായി ജീവിതം പുലർത്തുന്നവരും ചളരയെധികം.

കയ്യുംക്കുളുവൻ കാര്യക്കാരൻ

ഇവരുടെ ഇടയിലുള്ള വർഗ്ഗീയതയും ഗ്രൂപ്പുരാഷ്ട്രീയവും ചുരുമുള്ള സാധുജീവികളെ ചൂഷണംചെയ്ത്, ചേണ്ടിവന്നാൽ അവരെത്തന്നെ വലിയ മനക്കുട്ടിയൊന്നും കൂടാതെ വെട്ടിവിഴുത്തുക, ഇതാണ് സമുദ്രാഗാധതയിലെ സാമാന്യമായ സാമൂഹ്യ നീതി. തടിമിടക്കും വക്രതയും തന്നിനിറത്തിൽ ഇവിടെ വില,

പോകും. കൊള്ള എഴുപ്പമാക്കിത്തീർക്കുവാൻ പോരുന്ന വികസനശക്തിയുള്ളതും, വിസ്തൃതവുമായ വായും കിന്തുമുണ്ട് പലുകൾ പലർക്കുമുണ്ട്. തരം കിട്ടുമ്പോൾ മറ്റുള്ളവരുടെ മേൽ ചാടി വീഴുവാനും തക്കംപോലെ ഒളിച്ചുകളിനടത്തുവാനും ഇന്നാട്ടുകാർ വിരതരാണ്.

ഒരുകീയാൽ ഒതുങ്ങാത്തതും, അടക്കിയാൽ അടങ്ങാത്തതുമായ ആക്രാന്തിയും വയറിന്റെ വിളിയുമാണ് ഇതിനെല്ലാം അടിയിൽ കിടക്കുന്നത്. ചുരുപാടും അതിശൈത്യമാണ്. ഏതാണ്ട് മൂന്നു നാലു ഡിഗ്രി വരെ താഴും. അവിടത്തെ ചൂടും. ഉദരപൂരണത്തിനുള്ള ഇത്രവലിയ വ്യഗ്രതയും പരക്കുംപാച്ചിലും. ഉള്ളിലെ കത്തലടക്കുവാൻ കണ്ണിൽപ്പെടുന്നവരെയെല്ലാം പിടിച്ചു വിഴങ്ങിപ്പോവുകയാണു ഗതിമുട്ടിയിട്ട്.

അപാരമായ ജലസമ്മർദ്ദം

സമുദ്രാഗാധജീവികളെ അഭിമുഖീകരിക്കുന്ന മറ്റൊരു മഹാ പ്രശ്നം ജലസമ്മർദ്ദമാണ്. ആഴംകൂടുംതോറും ജലസമ്മർദ്ദം വർദ്ധിക്കുന്നു. 15000 അടി താഴെ ഒരു സ്തംഭയർ ഇഞ്ചിനു രണ്ടര ടണ്ണോളം ഭാരം വരും. അതിനാൽ കെട്ടുറപ്പില്ലാത്ത ശരീരഘടനയും ലോലമായ അസ്ഥികളുമാണ് അഗാധതലജീവികൾക്കുള്ളത്. ഇവയുടെ ശരീരത്തിലുള്ള സമ്മർദ്ദം ചുരുമുള്ള വെളിച്ചത്തിനു തുല്യമായതിനാൽ ഭാരിച്ച സമ്മർദ്ദം ഒരു ജീവൽപ്രശ്നമാകുന്നില്ല. എന്നാൽ ഈ അഗാധതലജീവികൾ ഉപരിതലത്തിൽ വരികയാണെങ്കിൽ ഇവയുടെ ശരീരം പൊട്ടിത്തെറിക്കുമെന്നാണ് പല സാമ്പ്രജ്ഞന്മാരുടെയും ചിന്താഗതി. ഏതായാലും ജലപ്പുറപ്പിൽ ഇവയ്ക്കു ജീവിക്കുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല എന്നതിൽ പക്ഷാന്തരമില്ല.

ഇങ്ങനെ വിസ്തൃതകരമായ പല പ്രത്യേകതകളുള്ള അഗാധത
 ലജിവികളുടെ ജീവിതം സാധാരണമാണ്. ഇതിലെല്ലാം നാം
 കാണുന്നത് സ്ഥലകാലസാഹചര്യങ്ങളുമായി ഇണങ്ങിച്ചേരുവാ
 നും വേണ്ടിവന്നാൽ പരിവർത്തനവിധേയമായി പരിണാമം
 കൊള്ളാനും പോരുന്ന പ്രവണതയും പ്രാഗൽഭ്യവും ഈ ജീവ
 ജാലങ്ങൾക്കു നൽകിയ പരാപരന്റെ ദിവ്യമഹിമയെ നെ
 യാണു്.

എട്ടുകാലിയും കൂട്ടരും

ഫാ. പോൾ പൂയി

ശാസ്ത്രലേഖനമണ്ഡലത്തിൽ കൃതഹസ്തനാണ് ഫാ. പോൾ പൂയി. ശാസ്ത്രവിദ്യാത്മികരും, ശാസ്ത്രാധ്യാപകർക്കുതന്നെയും, ഉപകാരപ്രദങ്ങളായ ഒട്ടനവധി വൈജ്ഞാനിക ലേഖനങ്ങൾ ആനുകാലിക പ്രസിദ്ധീകരണങ്ങളിൽ ഇദ്ദേഹത്തിന്റേതായിക്കൊണ്ടും. കുട്ടികൾക്കുപോലും സുഗ്രഹമാകത്തക്കവിധം ശാസ്ത്രവിഷയങ്ങൾ കൈകാര്യം ചെയ്യണമെന്ന നിബ്ബന്ധമുള്ള ഫാ. പോൾ പൂയിയുടെ ലേഖനങ്ങളത്രയും നിരന്തരമായ പഠനത്തിന്റെയും മനനത്തിന്റെയും ഫലമത്രേ. ഗഹനങ്ങളായ ശാസ്ത്രവിഷയങ്ങൾ ലളിതമായ ഭാഷയിൽ എഴുതാൻ കഴിയുമെന്നതിന് ഒന്നാത്തരം ഉദാഹരണമാണ് 'എട്ടുകാലിയും കൂട്ടരും'. ആനകളുടെ സമൂഹജീവിതം, ആഴക്കടലിലെ അദ്ഭുതജീവികൾ, സ്രീനായകത്വം നടമാടുന്ന എട്ടുകാലികളുടെ ലോകം തുടങ്ങിയവയിലൂടെ അവയുടെ വിചിത്ര ലോകത്തിലേക്കു നമ്മെ കൂട്ടിക്കൊണ്ടുപോവുകയാണ് ഗ്രന്ഥകാരൻ. ഉഗ്രവിഷമുള്ള പാമ്പുകളെ എങ്ങനെ മനുഷ്യാപയോഗ്യമാക്കാം എന്ന ഭാഗവും ശ്രദ്ധേയമാണ്. കെട്ടുകഥകളും തെറ്റിദ്ധാരണകളുമേകിയ പ്രഹേളികയാൽ മൂടപ്പെട്ട, കരയിലും കടലിലുമുള്ള, ജീവികളുടെ സ്വകാര്യജീവിതചിത്രീകരണം ശാസ്ത്രവിഷയങ്ങളിൽ തത്പരരല്ലാത്തവർപ്പോലും ഹാാദാകർഷിക്കുമെന്ന തീർച്ച.

വില 1-50

ജനതാ ബുക്സ് സ്റ്റാൾ, തേവര, 682013